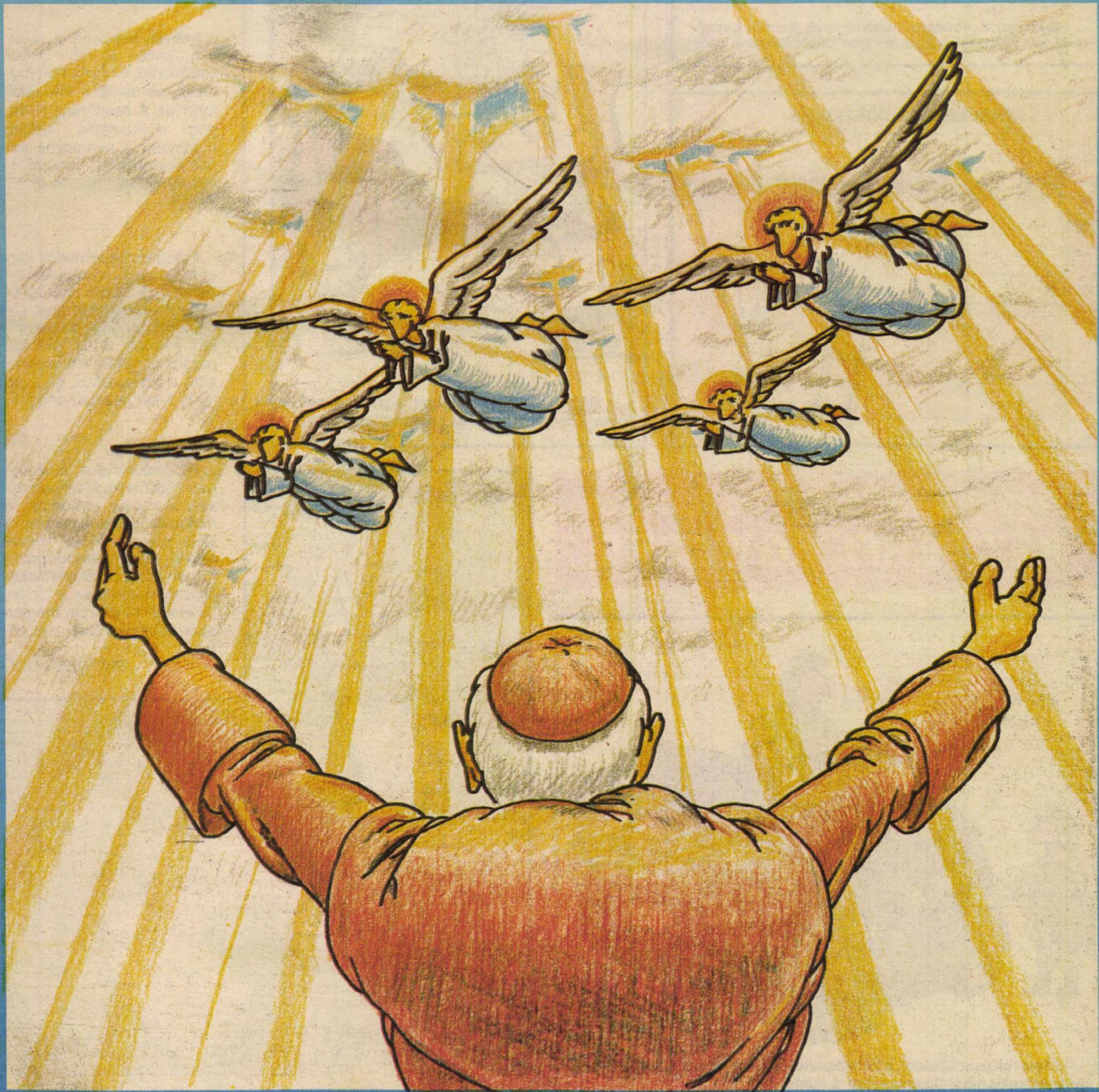
47. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM ÁRA: 19 Ft. 1991. AUGUSZTUS 21.

LUDAS MATYI

ANTAL JÓZSEF RAJZA

LÉGIPARÁDÉ

– Büsztro, Gorbacsov elvtárs, csak tizenöt kopejkám van. Kétmillió tonna magyar búzáról lenne szó!

RENDŐRSÉGI ÓVINTÉZKEDÉS

TOVÁBBTANULÁS

– Bezzeg a pártállamban egyből fölvettek volna a munkás-paraszt származásod miatt!

LUDAS

HÍREK

Mintegy tíz vagon gombostű és gemkapocs érkezett Alsó-Fityurkába, elősegítendő a kormánycsapatok és a felkelők összetűzését.

*

Ma hajnalban tragikus kimenetelű baleset történt az M7-es autópályán, amikor a csipkefa bimbója kihajtott az útra.

*

Fényes nappal a nyílt utcán ütötték le özv. Sóher Gusztávné, 87 éves kisnyugdíjast, és elvették tőle 8000 forintját. A rendőrségtől kapott tájékoztatás szerint megindult a nyomozás annak kiderítésére, honnan lehet egy nyugdíjasnak ennyi pénze.

*

Feldühödött termelők kergették meg Komlódfalván Tarkovács Zénó nótaénekest. Az ominózus eset azután történt, hogy az eladatlan gabona miatt kesergő parasztoknak az énekes előadta a Búza, búza, de szép tábla búza kezdetű népdalt.

*

Földönkívülieket látott tegnap Tóth Etelka Makkoshotykán. A hölgy elmondta, a földönkívüliek a testvérei, a Béla meg a Jóska voltak, akik ugyan beadták kárpótlási igényüket, de az osztáskor részegen hevertek a tarlón, és emiatt 40 év után megint csak földönkívüliek maradtak.

SHOWDER DUÓ

TORGYÁN–THÜRMER TALÁLKOZÓ:
KÉT FÉRFI, EGY ESET

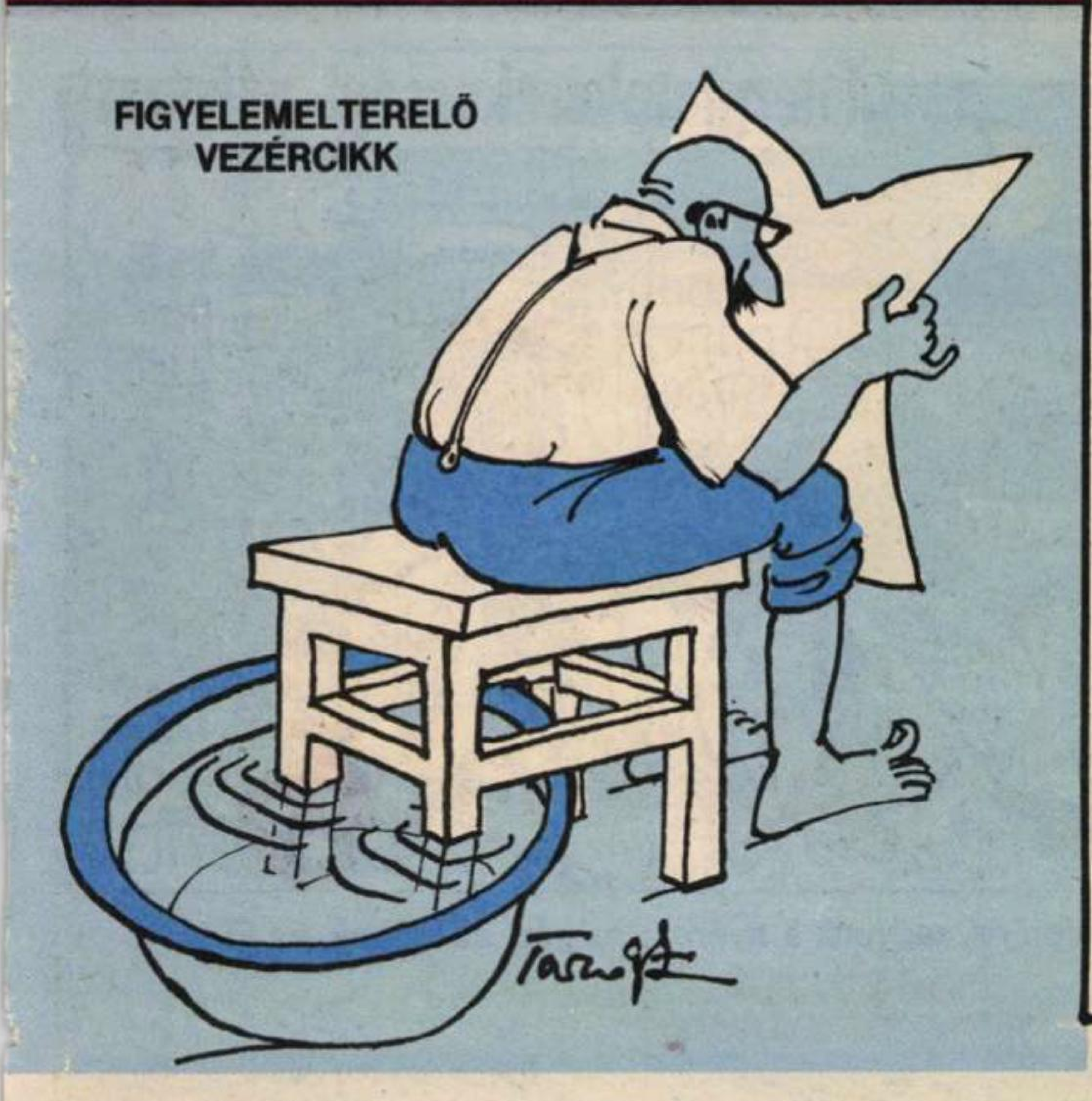
– Most mit csodálkozol, a költségvetésből alig jut ránk, kénytelenek vagyunk reklámból finanszírozni a kiadásainkat

AZ UTOLSÓ

POLITIKA... POLITIKA...

FIGYELEMELTERELŐ VEZÉRCIKK

DÖRZSÖLT FICKÓ

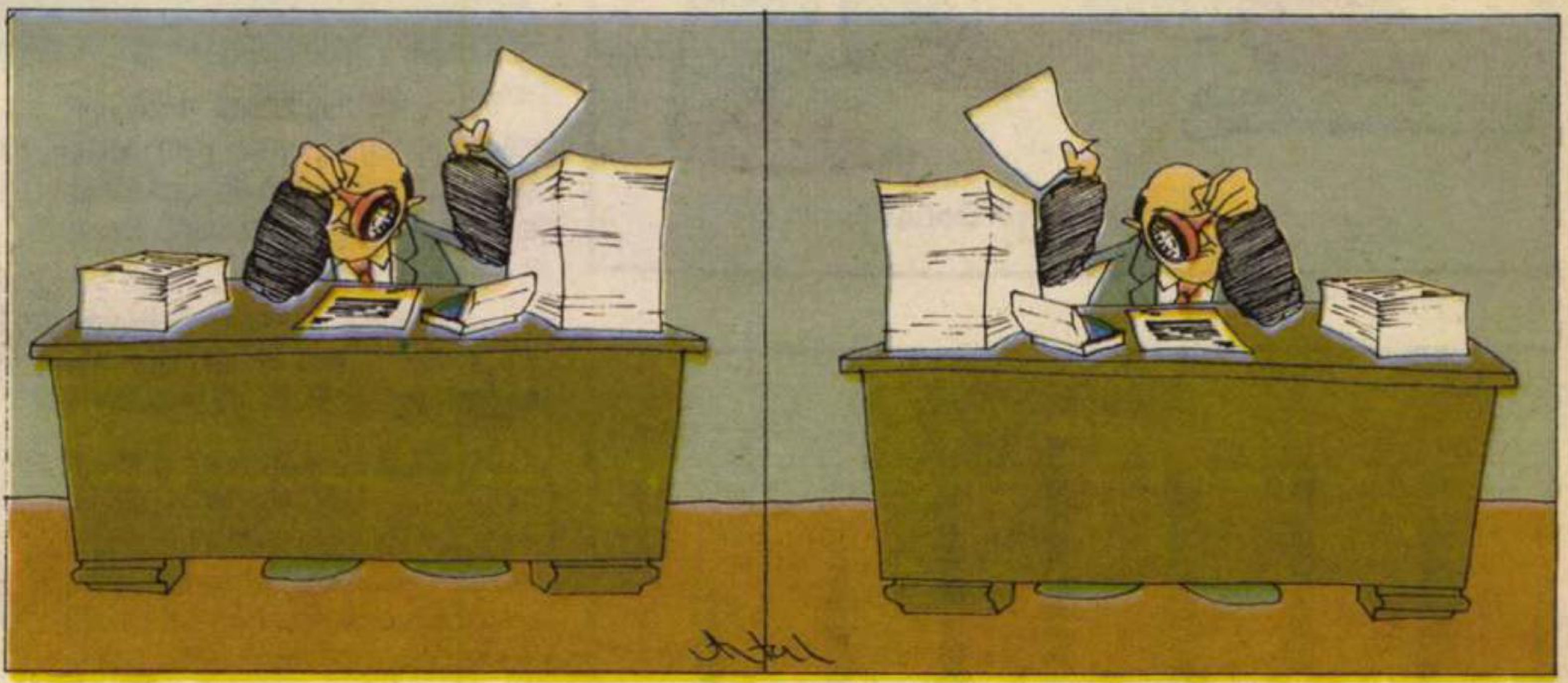
– Ha jogállamban vagyunk, nem vallok be semmit. Ha viszont pofán akarnak vágni, akkor tárgyalhatunk...

LÉLEKJELENLÉT

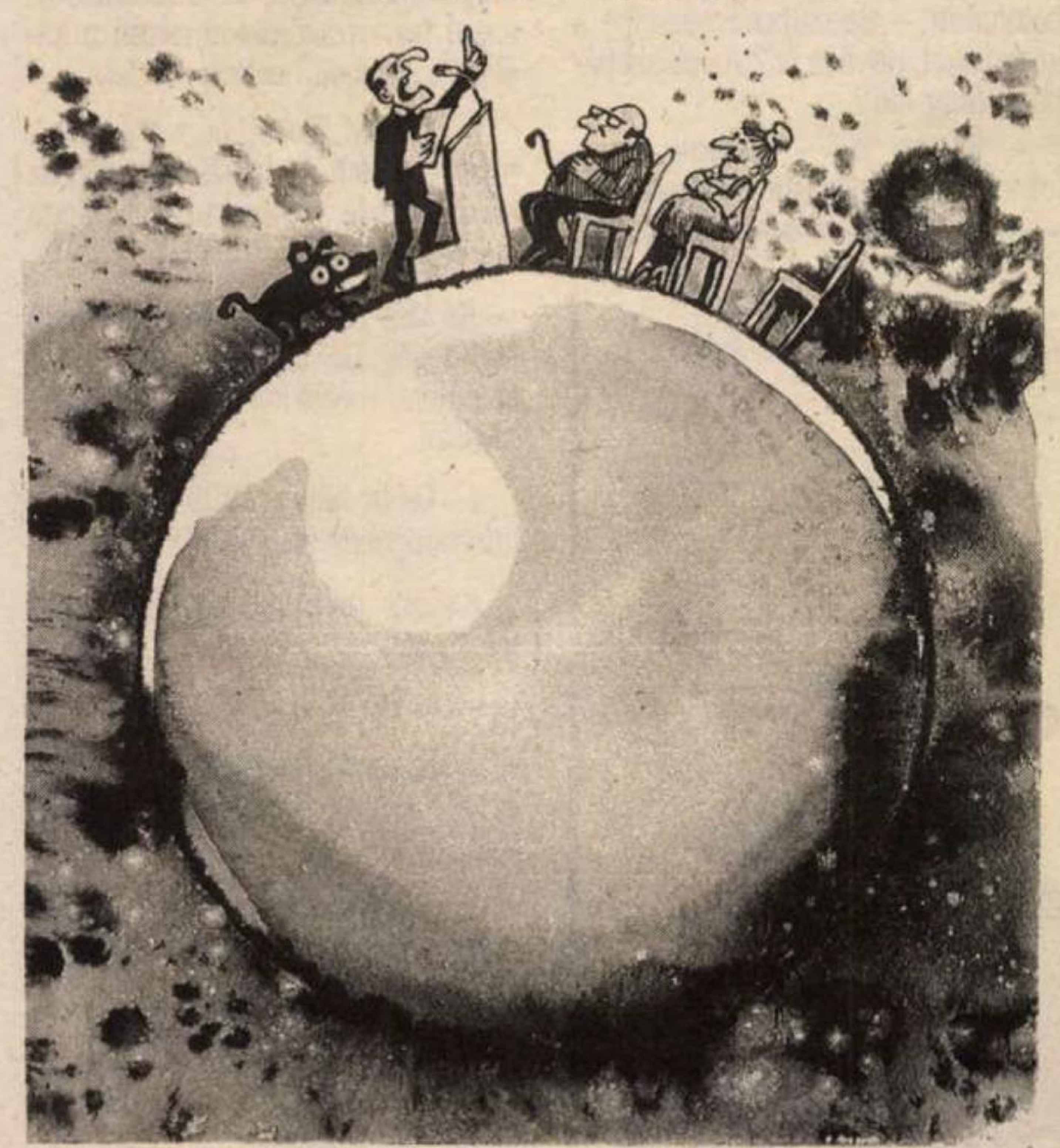

– Elnézést, jó helyen járok? Ez itt a Keresztény Orvosi Kamara?

RENDSZERVÁLTÁS

MSZMP-KONGRESSZUS

– Elvtársak! Innen nem kaptunk egyetlen tiltakozó levelet sem...

GYŰJTÖGETŐK

– Ön gyűjtő? – kérdezte erélyesen a katonás tartású házigazda.

– Természetesen – mondta a látogató.

– Tudná ezt megnyugtató módon igazolni?

A látogató felmutatta érvényes villamosbérletét.

– Így már oké – biccentett a házigazda. – Ön általános fegyvergyűjtő?

– Gyermekkorom óta imádom a pukkanó szerkezeteket. Szilveszteri petárdákon nőttem föl. Most már persze a komolyabb, modernebb, mívesebb darabok érdekelnek. Például vonzódom olyan távirányítású, formatervezett bombához vagy tapadó aknához, amellyel nagyobb ricsaj nélkül eltávolítható mondjuk... mondjuk egy páncélszekrény elülső része.

A házigazda széttárta a két karját.

– Sajnos, ilyen csereanyagom momentán nincsen. De menjen át a szemközti szomszédomhoz, talán neki van. Ő dzsungelközelharchoz szükséges bigyókat gyűjtöget, gyorstüzelésű géppisztolyokat, rövidhatótávolságú szárnyas bombákat, de tudja hogy van ez... A vérbeli gyűjtő semmit sem dob el, hátha kap érte olyasmit, ami beleillik a kollekciójába. Nincs önnek felesleges bazookája, vagy repeszgránátja, bozótvágó kése?

– Sajnos...

– Akkor talán egy emelettel feljebb próbálkozzék. Ott is lakik egy kedves fegyverbolond, ha fel tud ajánlani neki egy keveset használt Katyusát vagy egy édesvízi torpedót...

– Pillanatnyilag ilyenekkel sem rendelkezem.

A házigazda felhúzta szemöldökét.

– Már bocsásson meg, de hogyan lehetséges, hogy egy igazi gyűjtőnek ne legyen semmije, amit ellenértékként felajánlhatna?!

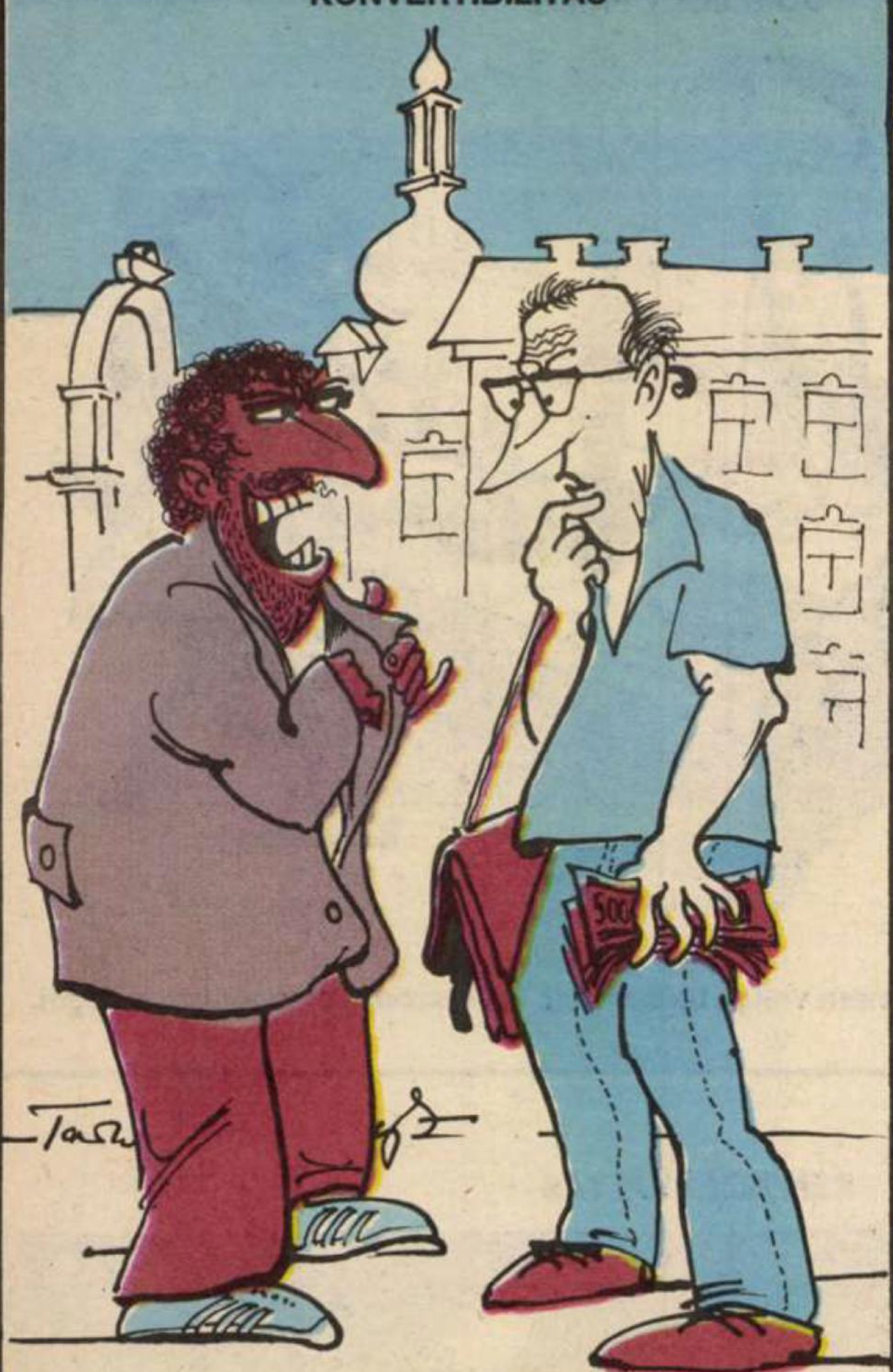
Zavartan sütötte le szemét a látogató.

– Én... én arra gondoltam, hogy... hogy pénzzel fizetnék. Szinte azonnal. Egy órával azután, hogy megkapom, amire vágyom.

– Ember! – kiáltott rá a házigazda. – Miért nem ezzel kezdte?! Foglaljon helyet, várjon itt öt percig, amíg odabent összedobom... Tehát egy távirányítású, csöndes csecsebecse, amellyel – csak a példa kedvéért – egy trezorajtó miszlikbe megy. Ki ne segítene a másikon, ha nem egy gyűjtőtárs?! Plasztikból megfelel?

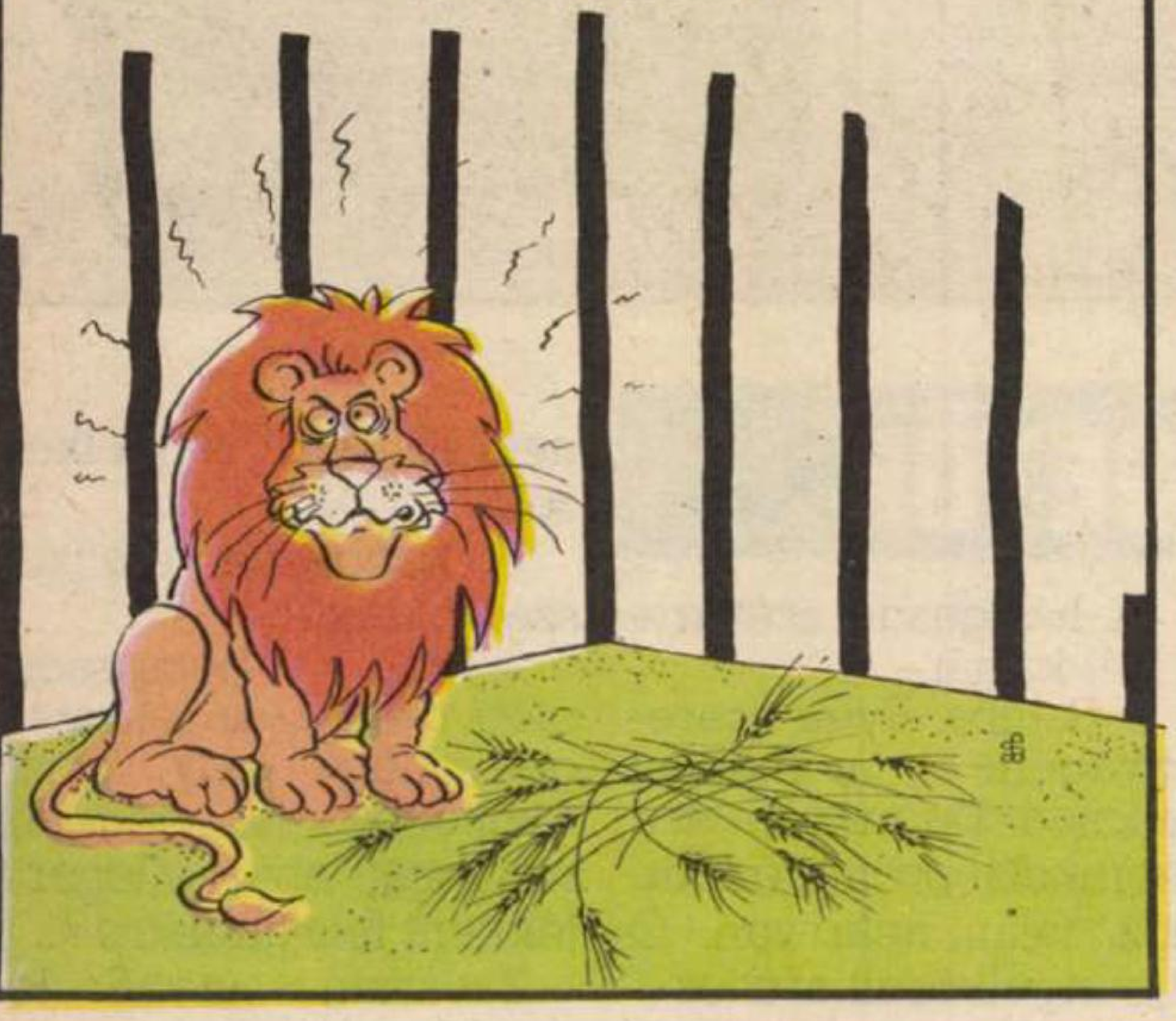
KÜRTI ANDRÁS

KONVERTIBILITÁS

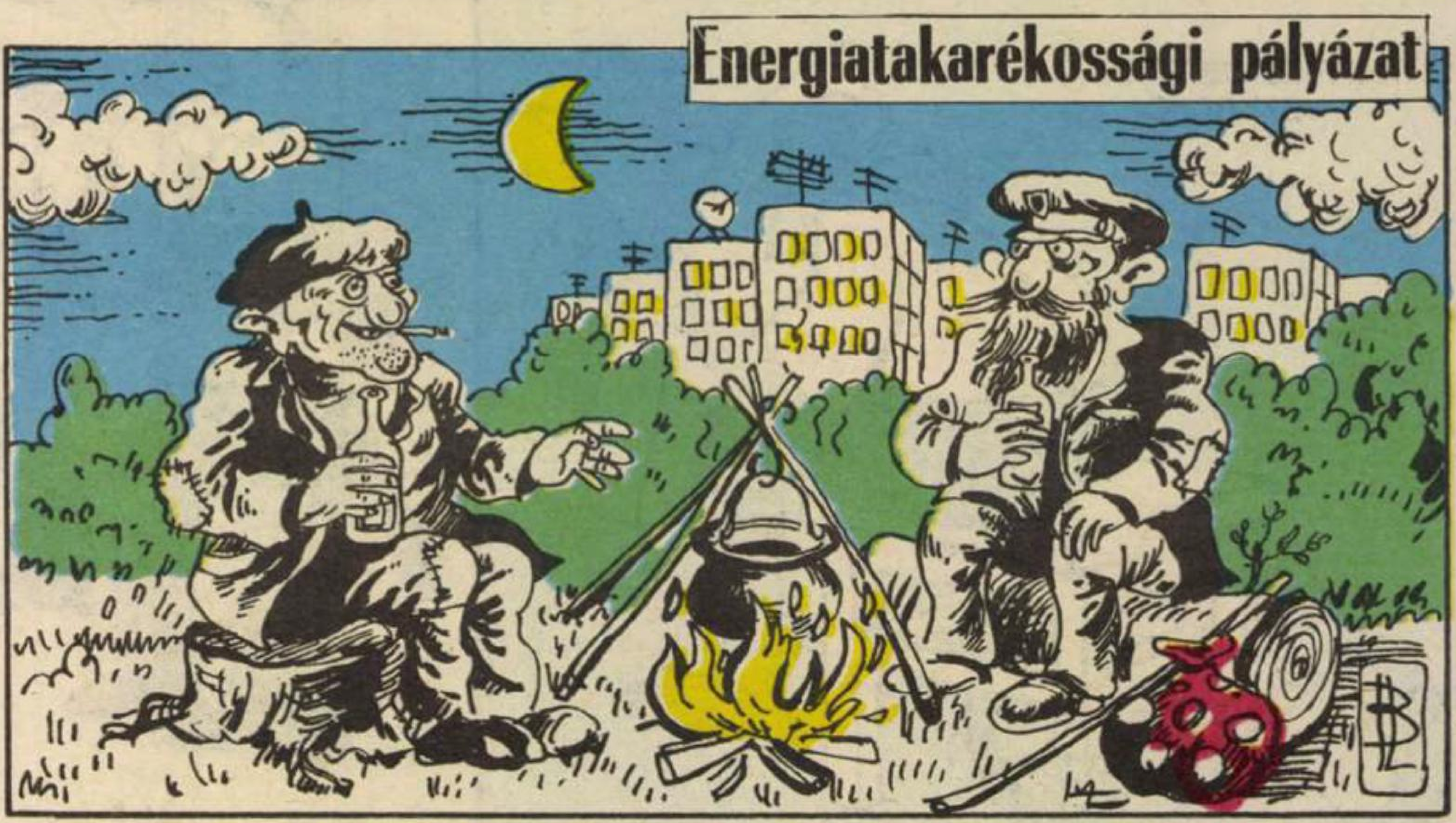

– Márka? Lej? Dollár?

BÚZAFÖLÖSLEG

GAZDASÁG… GAZDASÁG… GAZDASÁG…

– Szerintem ezen a pályázaton mi vagyunk a nyerők: se gáz, se villany, se fűtés…

RÉMÁLOM AZ ELEM UTCÁBAN 6.

Egy esős augusztusi délutánon, mikor az ember már nem várna semmi jót, csöngettek. Kovács fáradtan, negyven éve egész súlyát érezve a vállán, ajtót nyitott.

– Jó napot kívánok! A telefonközponttól jöttem – mondta egy magas, elegáns férfi. – Bemehetek?

Kovács szokatlan bizsergést érzett a gyomrában. A torka is kiszáradt. Meg-megremegett a keze. Úgy állt ott, mélán és dermedten, mint akinek a pozitív negatívum mobilizált tendenciája a szituáció újabb defektusait produkálja – hogy a költőt idézzem. Rengeteg kérdés gyömöszkölődött volna ki belőle, de nem tudott megszólalni.

– Bemehetek? – kérdezte még egyszer, roppant udvariasan a férfi. – És igazán, tessék már, Kovács úr, magához térni, nem én vagyok a jóisten.

Kovács végre megszólalt. Először artikulátlan hangok törtek elő torkából, aztán már nagy-nagy igyekezettel érteni is lehetett, amit mondott.

– Hát beszerelik?

– Persze, persze – mondta szórakozottan a férfi. – Ugye, meg tetszett kapni az értesítést?

Kovács beszédelgett a szobába. Reszkető kézzel a falra mutatott. Ott függött a bekeretezett papír, ami szerint ő a második a kerületben.

– De kérem, kérem, tessék már megnyugodni – vigasztalta a férfi. – Nem kell ennyire a szívére venni.

Mivel Kovács még mindig nem volt használható állapotban, ujjait összekulcsolta, be-be harapta alsó ajkát, és szemében a sárgás, melírozott őrület bontogatta bimbait. A férfi témát váltott.

– Mióta tetszik telefonra várni?

Kovács keze ökölbeszorult. Aztán felkacagott.

– Mióta is… Az a drága jó apám csak a telefonigénylését hagyta rám…

– Értem – a férfi együttérzőn bólogatott. – Na és hova szeretné a készüléket, Kovács úr? Az előszobába? Vagy ide?

– Inkább ide – suttogta az, a felindultságtól elcsukló hangon.

– És hány méteresre tetszik akarni a zsinórt?

– Hát… – Kovács ideges mozdulattal a hajába túrt. – Négy-öt méter elég lesz…

A férfi felírta egy kis jegyzettömbbe az adatokat. Közbe-közbe Kovácsra sandított, aki egyre nehezebben tudott uralkodni magán.

– De hát kérem, Kovács úr, nyugodjon meg! Nem tudom, miért olyan megrázó, hogy megkapja a telefont. Hiszen ez már majdnem természetes.

S hogy Kovácsnak remegni kezdett a feje, és jobb keze önállósította magát, folytatta.

– Hát tessék figyelni! Európa! Telefonkártya! Nyomógomb! Hipp-hopp!

De Kovácsnak ez sem használt. Folyton leült, felállt, és furcsa madárszerű fejmozdulatokkal nézett a készülék majdani helyére.

– Na hát akkor, tisztelt uram – mondta a férfi, és hátrálni kezdett az előszoba felé. – Kérem írja fel, hogy mikor jövünk beszerelni.

Kovács előkotort egy papírt meg egy tollat. De valahogy nem tudta eldönteni melyikkel mit is kellene csinálni.

– Tehát akkor 1999. augusztus huszonegyedikén. Felírta?

Kovács mint sebzett bika kapta fel a fejét.

– Mikor?

– Egészen pontosan délelőtt 10 és 12 között. Tessék majd itthon lenni.

De ezt Kovács talán már nem is hallotta. Összerogyott, és elterült.

– Ugyan, jóember! Nem kell kiakadni – mondta a férfi kétségbeesve. – Hiszen nem is mondta, milyen színűt akar.

Murányi Marcell

KÉT ÖSSZE NEM TARTOZÓ HÍR:

1. KUPA MIHÁLY: ÜTÉSÁLLÓ VAGYOK

2. SZDSZ PROGRAMCÍM: ELEFÁNT A PORCELÁNBOLTBAN

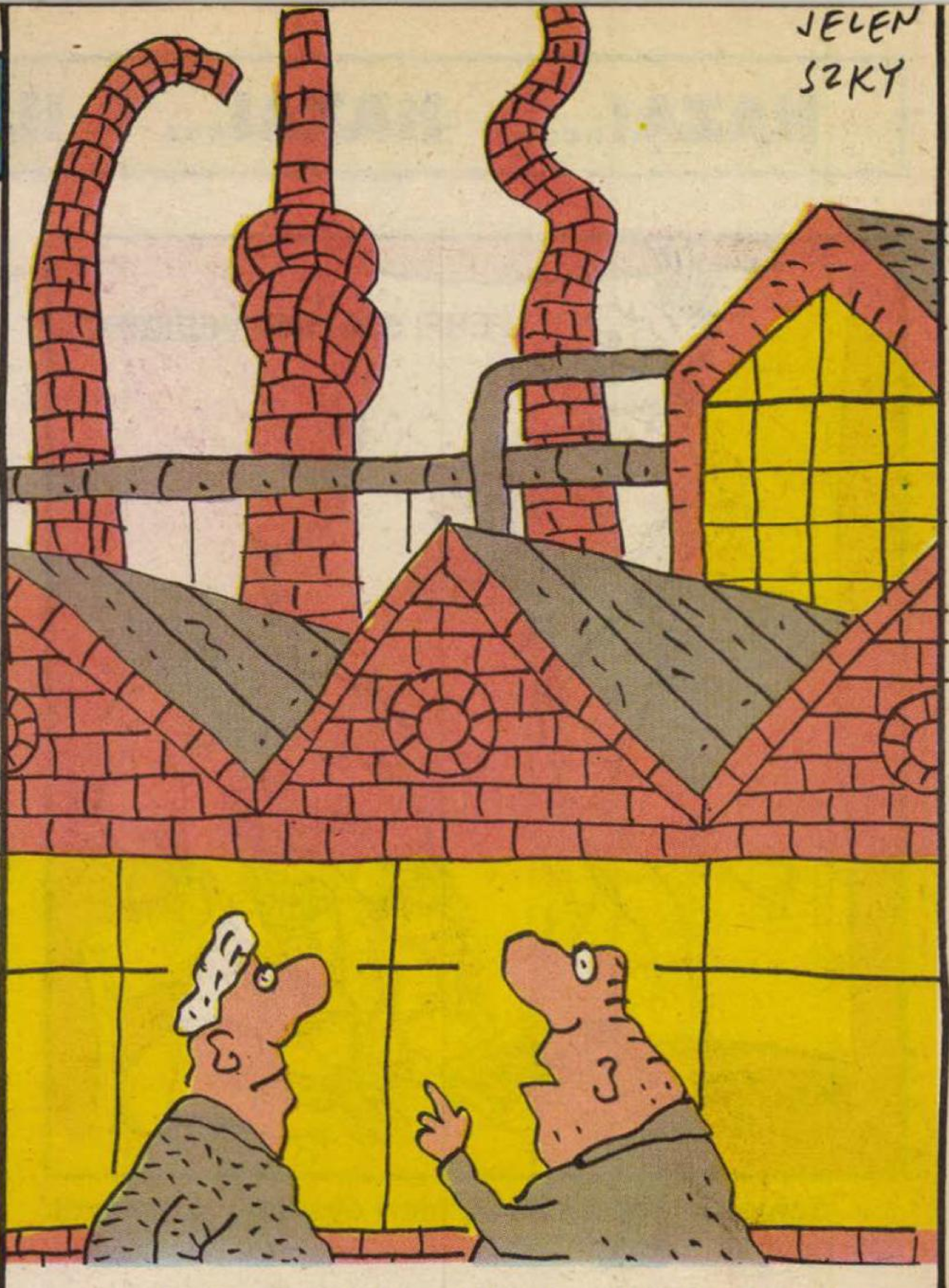
– Nem volt szerencsénk, ha elveri a jégeső, legalább a biztosító fizetne

GAZDASÁG... GAZDASÁG... GAZDASÁG...

NEM TIPIKUS, DE ELŐFORDUL...

– Józsikám, nézz a cuccokra, amíg elpattanok a munkanélküli-segélyért!

– Most valami parafenoménnel próbálkoznak, de szerintem ez se fog kihúzni a csávából

Pozsony makacs: vízi erőművet akar, nem energiát

MEDDIG BÍRJÁK MÉG ENERGIÁVAL?

KÁRTYÁVAL MŰKÖDŐ TELEFONOK ELTERJEDÉSE

– Látod, Dezső, eljött a mi időnk...

ALUMÍNIUMIPAR: INDUL A VISSZAFEJLESZTÉSI PROGRAM

NA, EZ BIZTOSAN MENNI FOG!

ÉLELMISZER-IPARI ISKOLA

MEDDIG CSODA A CSODA?

Akad-e valaki ebben a struktúraváltás sújtotta kis hazában, aki nem hallott volna a strandszezonban oly nagy port felvert ...akarom mondani; oly nagy vizet kavart vízirobogókról?!

Mennyi fürdőző honfitársunk rémült halálra e motorizált gumimatracok miatt! Mennyi hivatalos és hivatlan szervnek adott munkát a talány: – hová sorolják eme hátborzongató vízi eszközöket? Rágták is a gittet a hivatalok becsülettel, annyi szent!

No, de minden csoda három napig tart. Még csak a második emeletig értek az újonnan létrehozott „Vízirobogót Ellenzők Országos Érdekképviseleti Tanácsának húszemeletesre tervezett székházának építésében, amikor véget ért a strandszezon! Így aztán a probléma szinte önmagától oldódott meg, s mivel az ügy több ügyintézést nem igényelt, a fel nem használt világbanki hitelt gyorsan szétprémizálták a Szabadtéri Fürdőzők Önsegélyező Szövetségének központi apparátusában. Már-már a feledés jótékony homályába látszottak veszni a hátborzongató strandélmények is, amikor – miként derült égből újabb adójogszabály – városaink, falvaink járdáin felbukkant egy nem várt veszedelem!

Lakossági bejelentések százain alapuló statisztikák tanúsága szerint ugyanis – tekintettel a közelgő esős, őszi napokra megjelentek közterületeinken az úgynevezett „önrázós" esernyők! Aki már találkozott jártában-keltében eme új rafinériákkal, az eskü alatt állítja, hogy ehhez képest a vízirobogó csupán laza délutáni habostorta-dobálás! Ezek az esernyők ugyanis nyitott állapotban pulzálni képesek, s e lüktető mozgás következtében leverődik róluk az esővíz, s így hasonlóan a sokat reklámozott bébiholmihoz, nedvesen is szárazak maradnak. (Csak szem nem marad szárazon, ha valakit állcsúcson vág, vagy orron talál!)

Munkatársunk nem volt rest, s utánajárt az ügynek! Először a közlekedésrendészetet kérdezte, ahol a következő választ kapta:

„– Nem vagyunk illetékesek az ügyben! Nem is biztos, hogy új esernyőfajtával állunk szemben, az én esernyőm például rugóhibás és félpercenként kell újra nyitnom, mert mindig a fejemre csukódik! Különben is: – zsebelemmel működik, nem benzinüzemű és felső elektromos vezetéke sincs, tehát nem jármű!"

Lássuk, mit mond az Esernyőhitelesítő Főhivatal illetékese:

– Kissé túldramatizált az ügy! Megint a társadalomból „kilógó" egyének keverik a felhajtást! Ugyanis kérem; – ha az esernyőt normális kéztartásban használják, 210 cm-nél alacsonyabb növésű egyénekre teljesen veszélytelen! Azt az egy-két langalétát esetleg pofánveri, de ez sem tipikus. Ne haragudjon, de ilyen bagatell üggyel most nem érünk rá foglalkozni! Éppen fontos vizsgálatot végzünk különmunkában egy nálunk gyártott, – s a Pentagon által kifogásolt – nadrágtartó ügyében! Azok az érzékeny amerikaiak azt állítják, hogy olyan erős a gumírozása, hogy rakéták kicsúzlizására is fel lehet használni! Maga meg ezen az „önrázós esernyőn" rágódik? Szép kis alak!

Munkatársunk itt befejezte a kérdezősködést. Hivatalos megoldást ugyan nem regisztrált, de majd megold mindent az idő! Egyszer az esős ősz is véget ér és jön a tél! A jó öreg fagyos, havas tél! Akkor aztán végképp nem lesz téma sem a vízirobogó, sem az önrázós esernyő!

...(Legfeljebb az akkora „tömeggyártott" *vitorlás hólapát*!)

BODNÁR GYULA

– Sajnos ki kell zárnunk, mert óvszert reklámozott egy nyugati magazinban...

CSALÁNOK

Leggyakrabban az önsajnálatot és a részvétet tévesztik össze. Nehéz elfogadni, hogy a részvét mindig másnak szól.

*

Aki ma tanul járni, holnap még aligha lesz futóbajnok.

*

Eszembe sem jutna vitatkoznom, ha ellenfeleim szó nélkül elfogadnák a véleményemet.

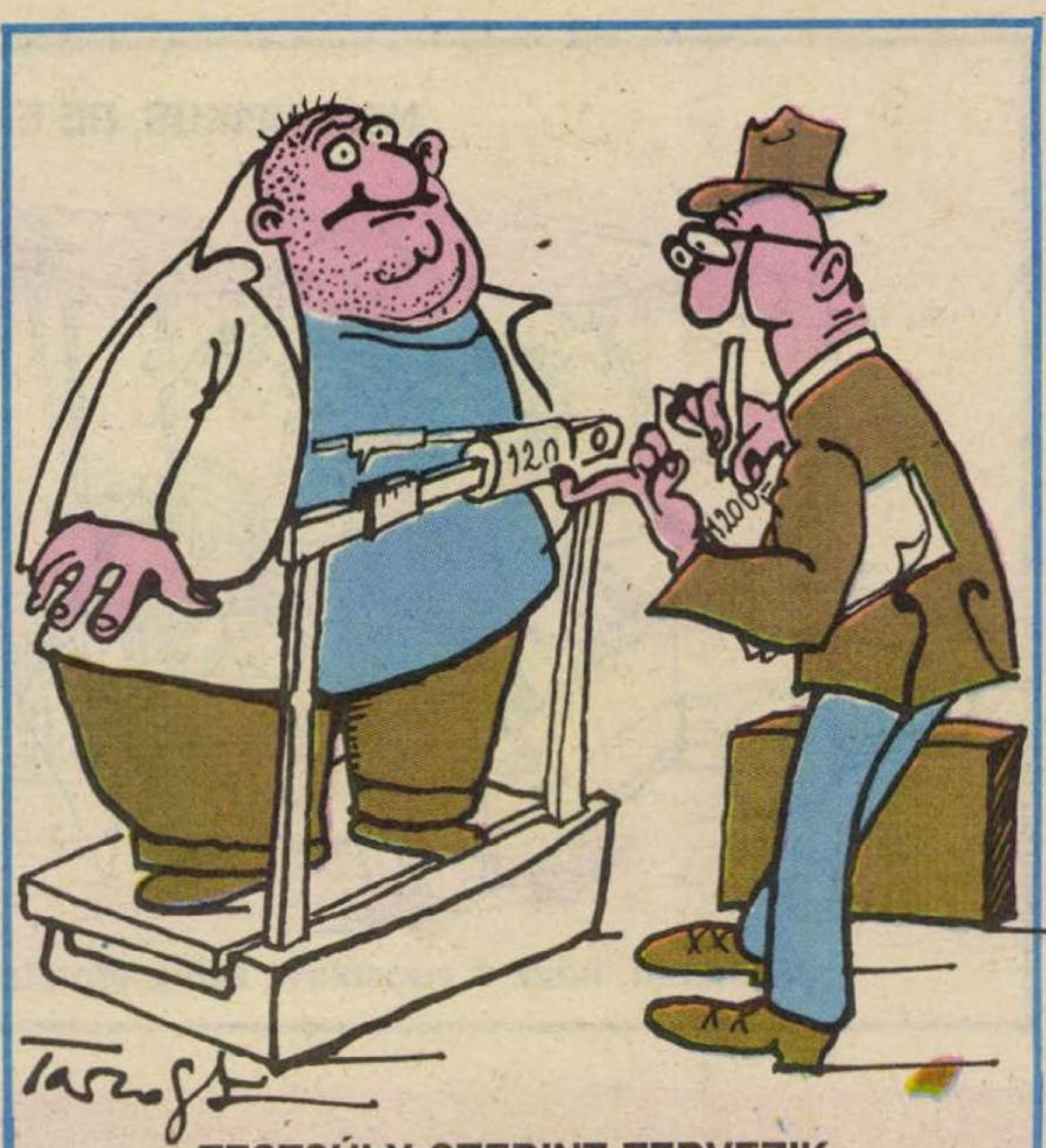
*

Olykor már az az érzésem, a kormányt az ellenzéki sajtó pénzeli.

*

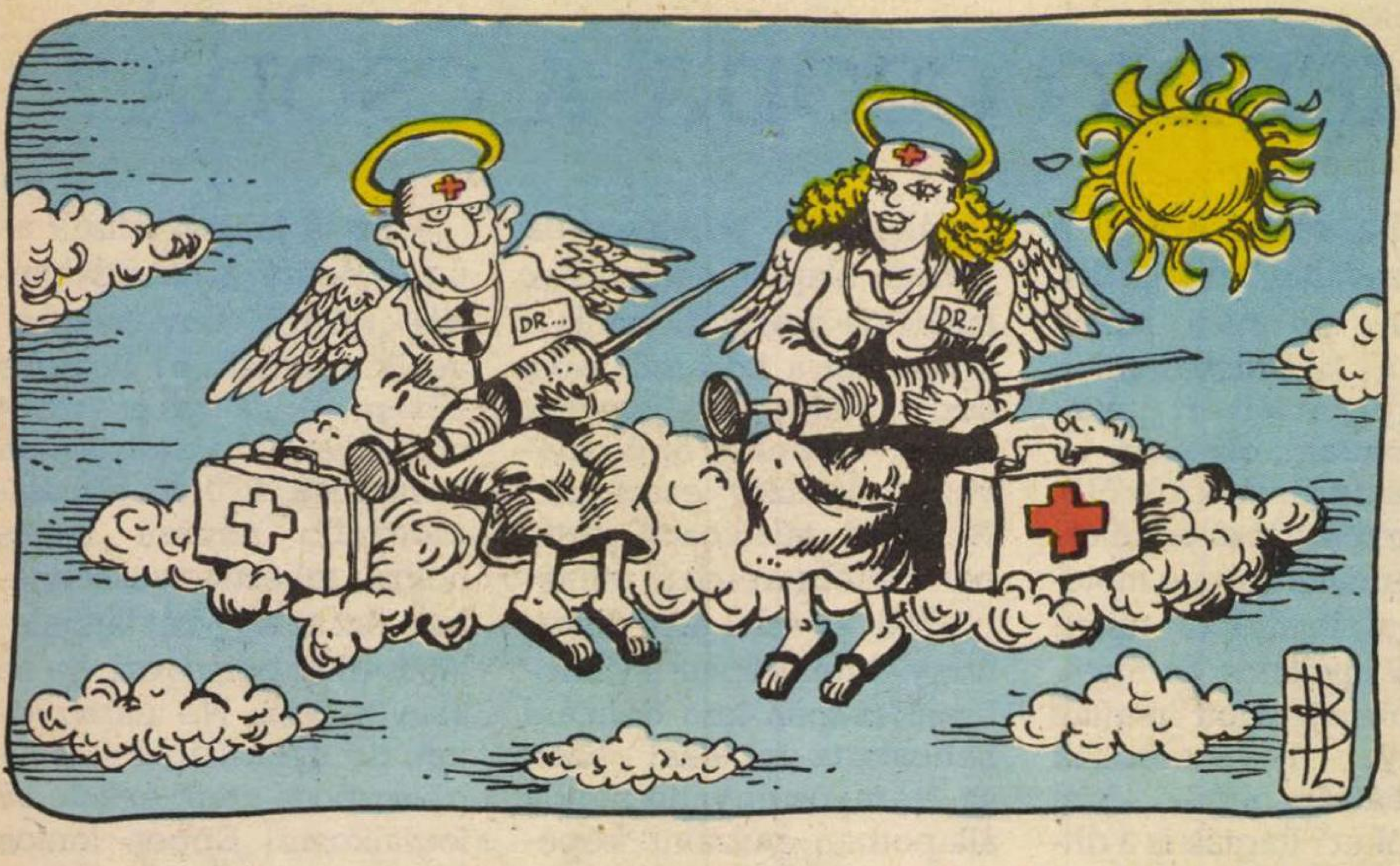
Tumultus a magyar–jugoszláv határnál: rossz szomszédság – török átok...

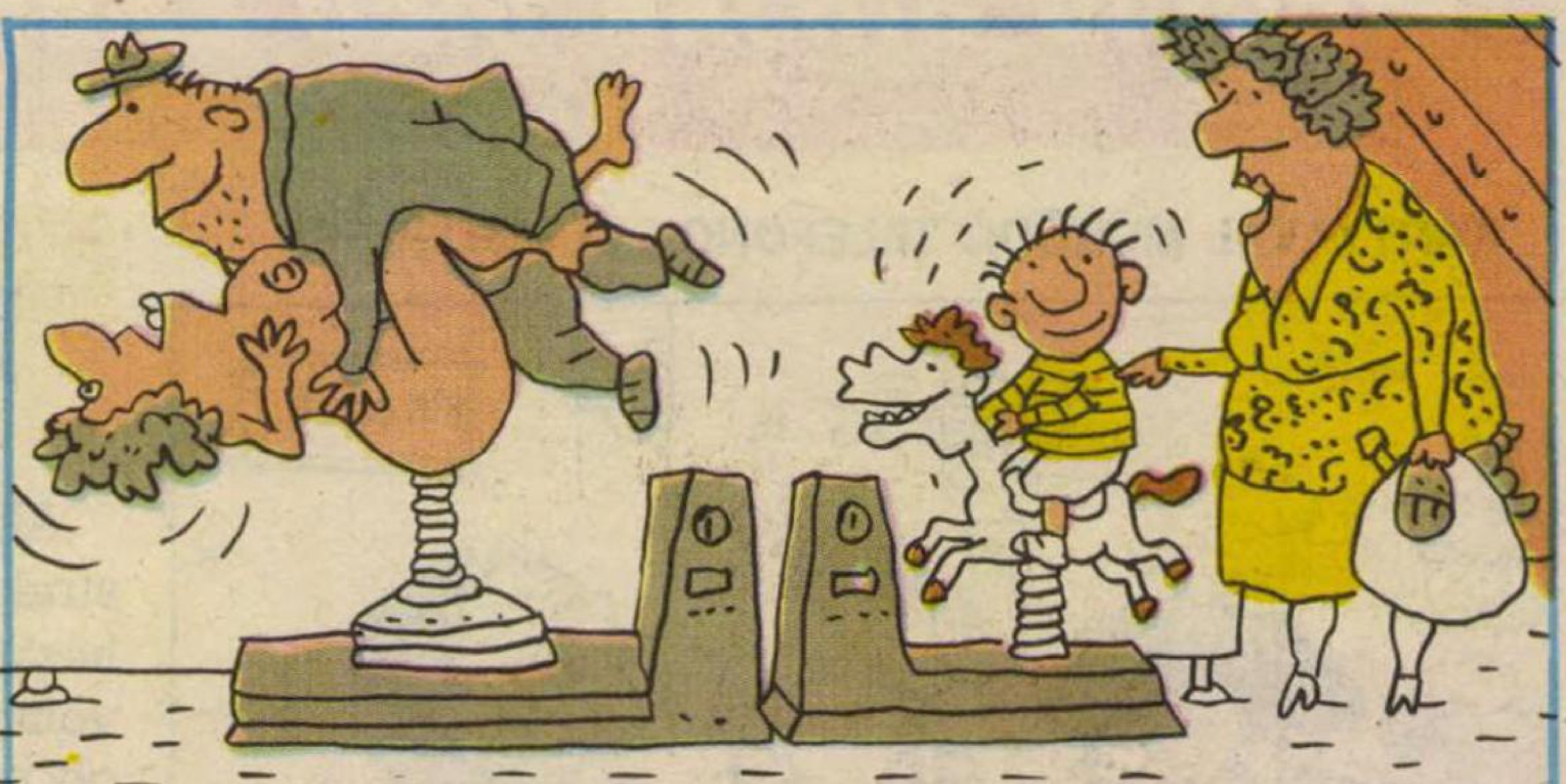
(faló)

TESTSÚLY SZERINT TERVEZIK AZ ÚJ BETEGBIZTOSÍTÁSI DÍJAKAT

Pápalátogatás: az egészségügy készen áll

– Majd szólj apádnak, hogy még megnézem azt a kalapot, azután indulunk

– Természetesen Ön szabadon gondolhat rólam, amit akar

AZ ÜSTÖKÖS

Hippi Pipi, az Ózonlyuk Diszkóklub sztárzenekarának frontembere, mit frontembere, vezércsillaga, a hang nélküli popzseni némán tanulmányozta gyűrött arcát a tükörben.

– Fordulóponthoz érkeztem – hörögte a Sóletek és sóhajok joggal ünnepelt előadója. – Mi lesz velem? Nyugdíj vagy halál...

– Írjam meg a végrendeletemet? – futottak könnyek a szemébe. – Kire hagyjam a gitáromat? Az Adidas surranómat?

Csendesen, amúgy férfimódra pityeregni kezdett, megsajnálta önmagát. Mi a nyavalyának született olyan korán?

Arcvonásait vizsgálgatta. Azokat az éles ráncokat. Egy sikerekben gazdag élet megannyi keserű tapasztalásait.

Visszaemlékezett azokra a dalokra, amelyek művészi pályafutását meghatározták. Óh, a Harisnyanadrágod maga a gyönyör, majd a Kiskezedbe helyezem a szalonnás rántottát, s végül a Sóletek és sóhajok, amely végképp a csúcsra segítette. E csodálatos alkotói időszakban ajándékozta meg őt Nyékládháza popkedvelő ifjúsága egy babérkoszorúval.

Vajon tényleg elérkezett-e a csúcsra? Vajon tényleg abba kell hagynia az egészet? Hihet-e Sóhaj Gézának, aki szerint dupla energiát kell bedobni ahhoz, hogy a nézőtér első soraiban is hallhassák?

Mi lesz, ha abbahagyja? Hány csaj lesz boldogtalan, és hányan fognak örülni? S mikor felejtik el?

– Pipikém, rád várunk! – szólalt meg mögötte egy üde leányhang. – Gyere már!

Hippi Pipi fáradtan tápászkodott fel, s elindult, hogy barátai körében megünnepelje huszadik születésnapját...

LÉWALD GYÖRGY

ÁRHULLÁM

– És a lábtörléssel mi lesz?

AZ IDÉN IS: „Szedd magad!" mozgalom

HOL ÉLÜNK?!

Délelőtti csúcsforgalomban vágtatok, amikor utamba kerül régi ismerősöm, rengeteg könyvet cipel.

– Mi van, költözködsz?

– Dehogy. – Lerakja a könyvcsomagot, rátelepszik. – Jogi könyvek, jegyzetek, viszem az antikváriumba. Mit gondolsz, adnak érte valamit?

– Fogalmam sincs – vallom be. Aztán felderülök. – Talán visszairatkoztál, és végeztél az egyetemmel?

– Igen! – nyújtja rettentő büszkén a kezét. – Doktor Pengellér Nimród!

– Gratulálok! Miért is hagytad annak idején félbe?

– Nem akartam rontani a gyerekeim esélyeit. Megfosztani őket egy hasznos munkásatyától...

– Ma már szerencsére nincs ilyen marhaság – vigyorgok. – Ez a helyes, akinek könnyen fog a feje, az csak tanuljon.

– Nekem ugyan nem! Rendkívül nehezen ment, ráadásul munka mellett, két gyerekkel...

– Viszont, ha ennyire érdekel a jogászat...

– Csudát! Engem mindig csak a motor érdekelt, az autó, primán értek hozzá, mindenki elismeri.

Egyre értetlenebbül pislogtam. – Nyilván a bírói munka vonzott.

– Akkor lássak bíróságot, amikor a hátam közepét. Miből élne a família, ha kezdő bírófizetést kapnék? Maradok a kissé koszos motorjaimnál, szépen keresek, imádom a munkámat, jó haverok vagyunk a többi pilótakollégával.

Valószínűleg tátva maradt a szám.

– A gyerekeknek tartozom a doktorátussal – magyarázta. – Kedvenc szakmámat választottam, önző módon olyasmit dolgozom, amit szeretek, és emiatt a menőbb osztálytársaik már szóba se álltak velük. Más szülők már előnevekért, pallosjogért folyamodnak. A nejem előtt is teljesen elvesztettem a becsületemet. „Miféle ember vagy te?!" kérdezte nap mint nap. „Semmit nem teszel a kölykeidért? Milyen atya az ilyen? Szégyellnivaló!" Beláttam, hogy igaza van.

– Ember, te ezért magoltál? Vettél volna a gyerekeknek kvarcórát vagy videót...

Megmarkolta a csomagját, legyintett. – Tavaly még ennyi is elég volt, igaz. De mostanság? Mondd, hol élsz te?

Hosszan bámultam utána. Tényleg, hol élek én?

G. SZABÓ JUDIT

BUSH A LEGTÖBBET UTAZÓ ELNÖK

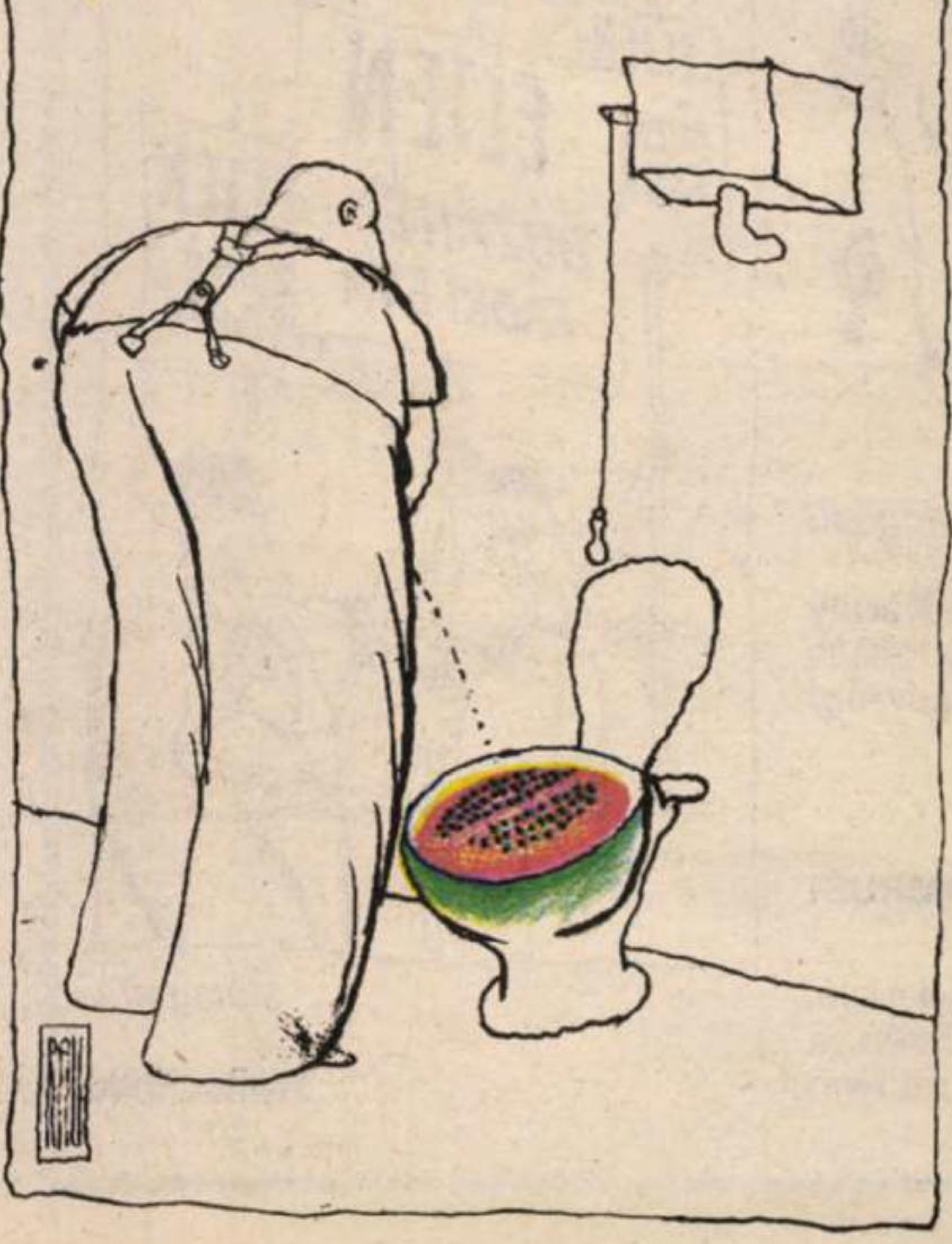
HANKISSRA VISZONT A LEGTÖBBEN UTAZNAK...

BÜNT PÁRTOLT AZ ELFOGULT RENDŐR (újsághír)

– Most mit búsulsz, Jenő, nem olyan nagy ügy egy betöréses lopás, meg egy fegyveres rablás...

LŐRINC NAPI VÍZIÓ

TAXISBÁNAT, UTAS NÉLKÜL

– Ha akarja a kedves utas, míg hazaérünk, kipucolom a cipőjét is...

PÁPALÁTOGATÁS

– Mi meg kiveszünk egy kis szabit és nyugodtan megnézhetjük addig Rómát!

NYÁRI ANZIKSZOK

(Szerkesztőségi hirdetőtáblánkon ezen a nyáron is hétről hétre szaporodtak a címünkre érkezett üdvözlőlapok. Ezek közül válogattunk nyájas olvasóinknak egy csokorravalót.)

HONFITÁRSAIM, BÉKÉSEK ÉS BÉKÉTLENEK!

Ellenjegyzek, tehát vagyok – mondotta volt valamelyik regényében John Updike, a híres mesemondó, műveim állandó angol fordítója. Well! Egyébiránt: kinek a pártérdek, kinek a lelkiismeret... (Ezt is mondotta valaki, de nem angolul, mert akkor megjegyeztem volna.) Pihenésképpen író-államfők aláírásait gyűjtöm: szervezzük a PEN-klubot. Nem állunk rosszul!

Hamiskás mosollyal:

Göncz Árpád
köztársasági elnök
(Béla király útja)

MAGYAROK! DEMOKRATÁK! FÓRUMOSOK!

Vitorlánk dagad, hajónk kecses, a kormányon kezem. Alul a víznek árja. (Tajtékzik olykor.) Ám hajózni kell! A szakértők mindenféle jó tanácsokat kiabálnak felénk. A partról.

Ez a hárombárbocos koalíció nem egy leányálom. S bizony akad, ki nem a Toldy Gimnáziumban végzett...

Nyugodt erőt kívánva:

Antall József
miniszterelnök
(Lakitelek-felső)

HUSIKÁIM!

Apáca legyek, ha nem én vagyok a legnépszerűbb magyar írónő! (Claire Kenneth után.) Egyébként is megérdemlem a pihenést, nehéz évem volt. Hogy csupán egyetlen dolgot említsek: férjhez adtam Cic-

ciolinát. Nem semmi! Most éppen a zárdaügyeit intézem – be szeretne vonulni...

És irtó izgi a politikai életünk is. Kész kupleráj! Jól érzem magam.

Puszi a fiúknak, kicsit a lányoknak is:

Zalatnay Sarolta
iröcker
(még mindig: Rózsadombok)

KISGAZDÁK, (PATAK)VÉREIM!

Ki mint veti álmát... Arassatok ti is! Győzelmeket! Rekordtermés várható az idén – jómagam is emeltem a hozamot: naponta már 314 serkentő beszédet mondok. Serkenjetek hát! (Két beszédem között a legrövidebb út az árnyékkormány.) Hallgassátok intő szómat: búzánkból lisztet nem az *ómolnárok* fognak őrölni!

Csak énbennem bízzatok:

Torgyán József
a legnagyobb kisgazda
(Hegyeshalomtól Záhonyig)

ÉDES ZSŰRI!

- Már külföldön (tartózkodó!) vagyok, de ígérem: én egész népemet fogom... (Ez fordítva nem igaz!) Címem titkos, de az *akt*uális telefonszámomat elárulhatom: 96-60-96. Bárki hívjon nyugodtan, mellé tettem a kagylót. Spéter Erzsi nénit csókol-

tatom, ne bosszankodjon amiatt, hogy lekéste a nevezési határidőt. Talán majd jövőre...

Csak kézfogás:

Bálint Antónia
Miss Hungary '91
(Beverly Hills)

RIA, RIA, HUNGÁRIA!

Ott leszünk a vb-döntőben! Egyszer. (Nyugi, még csupán ötven múltam...) Nyári szabadságom ideje alatt éjt nappallá téve kutattam fiatal tehetségek után. Aztán írtam egy üdvözlőlapot a Détári Döméneknek.

Nem lesz gond az ősszel! (Sikerült leigazolnom öt FIFA-bírót...)

Hajrá, foci!

Mészöly Kálmán
szövetségi kapitány
(Vasas-edzőpálya)

KEDVES HORGÁSZ ELVTÁRSAIM!

Ne dőljetek be a bulvársajtó rosszindulatú híreszteléseinek: magántavaimból nem száműztem a vörösszárnyú keszegeket! Egyébként is, a rendszerváltás óta egyetlen nyamvadt kis snecit sem fogtam. Csak a kukacomat áztatom naphosszat. S ráadásul hideg a víz...

Jó (ki)fogást!

Grósz Károly
kisnyugdíjas
(Gödöllői lápvilág)

DRÁGA KETTESKÉIM! ÉS IMRUS!

Válságban a Magyar Televízió, bár mosolyom a régi... Hálisten, a Delta örök! Édes Imrus, nagyon hiányzol, már hónapok óta nem láttalak. Néha úgy szeretnék átkapcsolni az egyesre, ám akkor viszont nem látnám enmagamat. Társadalmi csapda ez, a javából! Minden nézőmet puszilom, a kutyabarátokat többször is:

Kudlik Júlia
bemondónő
(Szabadság tér)

HÖLGYEIM ÉS URAIM! PROLETÁROK!

Itt kempingezek a lenini út (bal) szélén. Az idő remek és nekünk dolgozik. Nagyokat sétálok: egy lépést előre, kettőt hátra. A kaja is kiváló! (Nem tudják, de eszik – mondta valamikor egy Marx nevezetű főszakács.) Naponta többször bontunk zászlót, konzervet, szerződést, egyebet.

Egyesüljetek!

Thürmer Gyula
pártelnök
(kemping béketábor)

KEDVES FEL- ÉS KIVONULÓK!

Félek, leáldozóban kedvenc műsorom. Pedig Önök kérték... De hiszen tetszenek emlékezni még: bárki bármit – én szinte azonnal. Teljesítettem. És lám, mi lett a vége? Még a Videoton is tőlem kért annak idején! Na, annak is vége... Be tetszettek gyulladni? Tessenek már kérni valamit! Hiszen én is a piacról élek... Figyelem, többször nem fogom kérni! Apropó, ki tud valamit a Csurgay Juditról?

Üdvözlettel:

Búzáné Fábri Éva
szerkesztő
(Magyar Televízió).

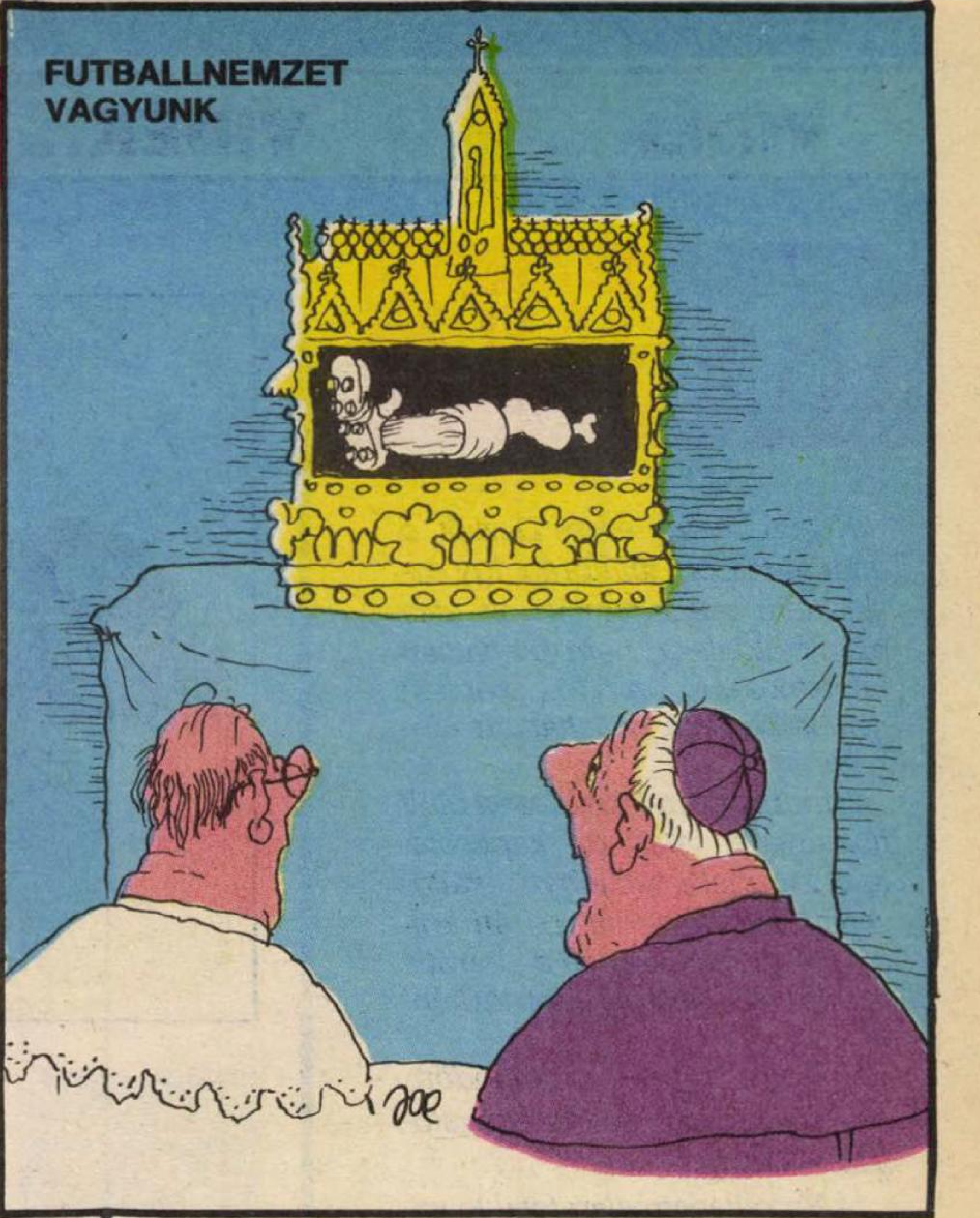

Válogatta:

Walter Béla

SZENT BAL

Történelem.
Hegymenet, lejtmenet, átmenet, körmenet: történelem.
Akad nékünk egy ezeréves ünnepünk, amelyet már István is úgy örökölt – Koppány üknagyapjáék Etelközben talán éppen ilyenkor, augusztus derekán öltöztek díszbe, s fohászkodtak égre emelt tekintetekkel jó legelőért, erős utódokért.
Az ám, utódok.
Hányfélét és hányféleképpen ünnepeltek augusztus 20-án Árpád bátor fiai, Álmos éber utódai!
És az idén?
Hála Őexcellenciájának, áldott nép lettünk...
Ám, húzom ki az egyik kalapból szinte véletlenszerűen a helységnevet, Kórógy magyarajkú polgárai mégis árnyékban vacognak a rekkenő nyárban.
A Szent Bal árnyékában.
Lássátok őket, feleim...
(alt)

FUTBALLNEMZET VAGYUNK

AZ ŐSKONZERVATÍV

– Ki tudja, mi van ma? Húsvét vagy Szent István?

ÉLJEN AUGUSZTUS 20.

AZ ÚJ KENYÉR
SZENT ISTVÁN NAPI ALKOTMÁNYÜNNEPE!

ÖLTÖZKÖDÜNK

– Jó napot!
– Jó napot! Örülök, hogy újra látom. Mivel szolgálhatok?
– Köpenyt szeretnék, tudja, azt a kifordíthatót.
– Nem felelt meg a kommunistából liberálissá alakítható?
– Kiválóan bevált, csakhogy most nemzetiszínűre lenne szükségem.
– Ebből is nagy a választék.
– Ajánlana valamit?
– Talán ezt, a revansista feliratokkal, olyanokkal, mint a „Csonka Magyarország nem ország..." Többen előszeretettel hordják. Másik oldala lehet keresztényi, esetleg népi.
– Szép, de azt hiszem, pillanatnyilag nem időszerű ebbe öltözködni.
– Ajánlhatom ezt a nemzetiszínűt, szociális demagógiával, demokratikus lózungokkal díszítve?
– Nem rossz, de tudja, nekem a pápa látogatására kellene valami aktuális.
– Adhatom esetleg az előzőt, keresztényi alázattal zsinórozva?
– Alázat helyett nincs valami más keresztényi?
– Az alázatot mindenképpen ajánlanám, de amennyiben drágállja a valódit, jó minőségű látszatalázattal is szolgálhatok.
– Nincs hozzá egy erős anyagú választási türelmetlenségük? Tudja, sokszor szeretném viselni az új köpenyt, mert nekem még bizonyítanom kell.
– Semmi akadálya, uram!
– Köszönöm, akkor ennél maradnék.
– Becsomagolhatom?
– Hagyja csak! Már az új köpenyben szeretnék távozni az üzletből.
– Ha megengedi, felsegítem. Jól áll önnek.
– Igen. Olyan érzés, mintha mindig is ezt hordtam volna.
– Örülök, hogy elégedett. A számlát hová küldhetem?
– Ahogy eddig. Az ország fizeti.

FARKAS MÁRTON

GERINC

Későn vettem észre Dezsőt, ő engem viszont túl korán. Így aztán nem mehettem át az utca másik oldalára, nem bújhattam hirdetőoszlop mögé, kapualj rejtekébe sem osonhattam idejekorán.

Ismeretségünk kezdete a múlt homályába vész, de kapcsolatunk meghatározó jegye – változatlan. Ha rajtam üt, baráti kölcsönt kér. Szótárában a „baráti" azt jelenti: „vissza nem térítendő".

– Hogy vagy? – érdeklődött.

– Csak-csak – feleltem óvatosan. — És te?

– Én pillanatnyilag totál le vagyok égve. Nullán állok.

– Egy ötvenes? – kérdeztem, és nyúltam a pénztárcám után.

Tiltakozva rázta meg a fejét.

– Hová gondolsz?! Közvetlen anyagi támogatásra nem tartok igényt. Önerőből kell kihúznom magam a slamasztikából. Viszont erkölcsi segítséget szívesen veszek.

– Egy százas?

– Szó sem lehet róla! Nuku koldulás, kérincsélés, kéregetés, tarha! Azok az idők elmúltak. Önérzete is van az embernek! Nem mondom, ha esetleg szakmai tanáccsal, tapasztalatátadással próbálkoznál...

– Százötven?

– Lejmolónak nézel?! Adománnyal engem nem lehet kihúzni a gödörből. Nyiss inkább valami lehetőséget számomra, mutass utat a felemelkedéshez. És a legfontosabb, hogy érezzem, szolidáris vagy velem, megérted a problémáimat.

– Egyen meg a fene, legyen kétszáz.

Hátrált tíz centit.

– Hát nem érted, hogy megszűnt nálam a kalapolás?! Hogy én már nem tartom többé a markomat a barátaim elé?! Az az idő végérvényesen tovaszállt! Egy szívélyes lökés a jó starthoz, őszinte szurkolás, lelkes buzdítás, néhány bevált ötlet – erre van nekem most égető szükségem, hogy éhen ne haljak pillanatokon belül a szemed láttára.

– Háromszáz? Ha ez sem elég, akkor áldjon meg az ég, én már itt sem vagyok.

Három lilást nyújtottam feléje, morcosan átvette, sértetten zsebrevágta, gőgösen hátat fordított.

Köszönés nélkül indult a Honvéd tér felé, én meg csak néztem utána meghatottan.

Íme, mit tesz a vezető politikusok szép példája! A sok önérzetes nyilatkozat!

Ennek a linkóci Dezsőnek is kinőtt ettől a gerince!

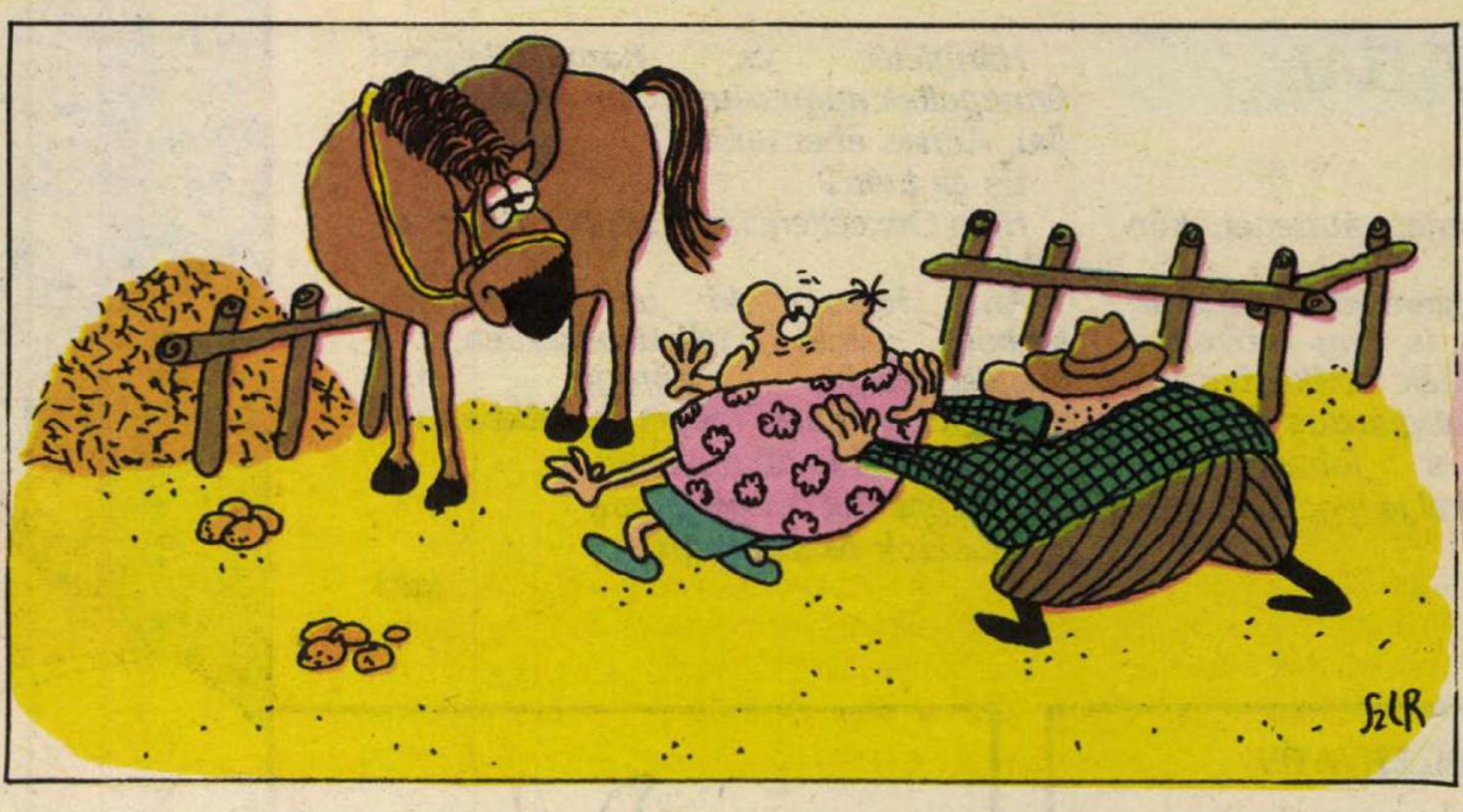
(kürti)

A KÉT HÉT SZABADSÁGRA

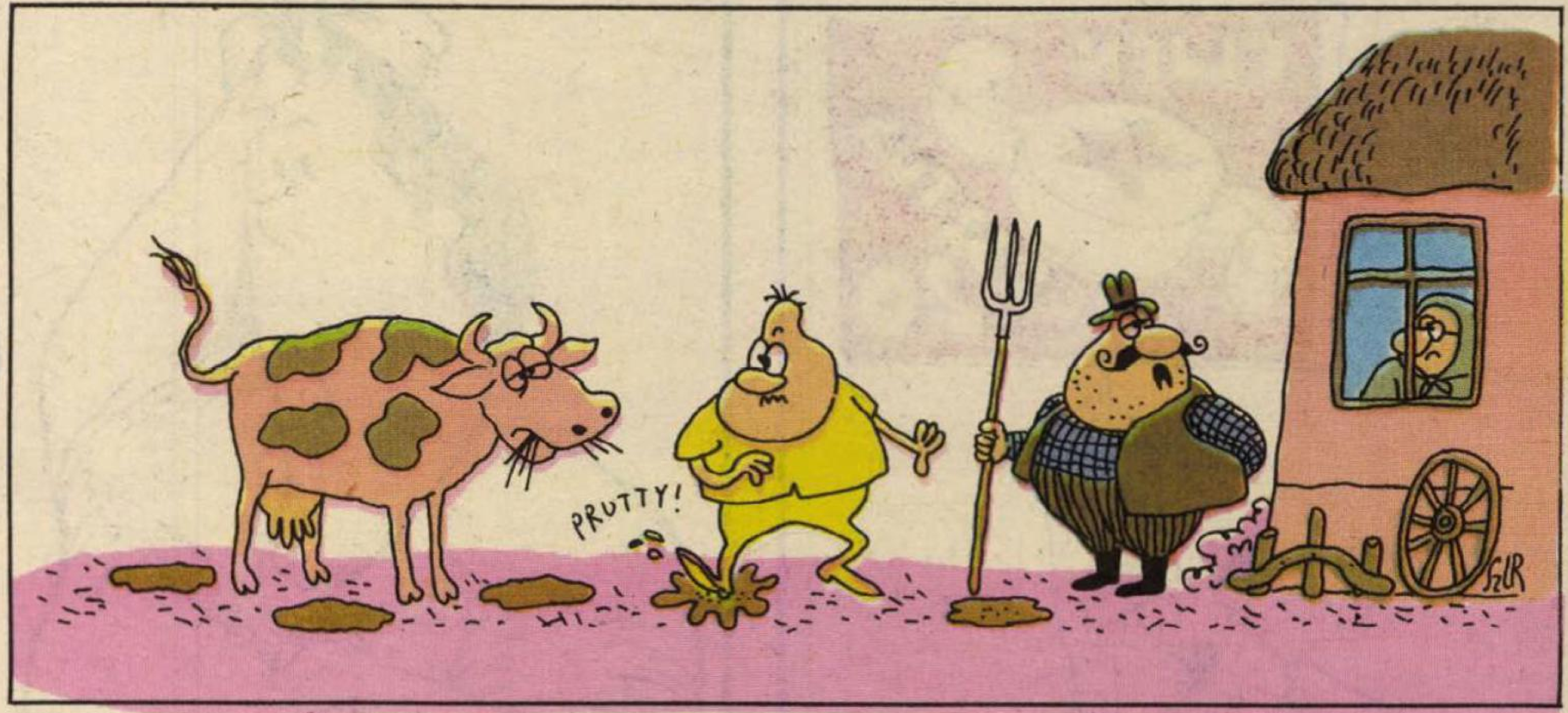
ÜDÜLJÜNK FALUN

AVAGY

FALUSI TURIZMUS

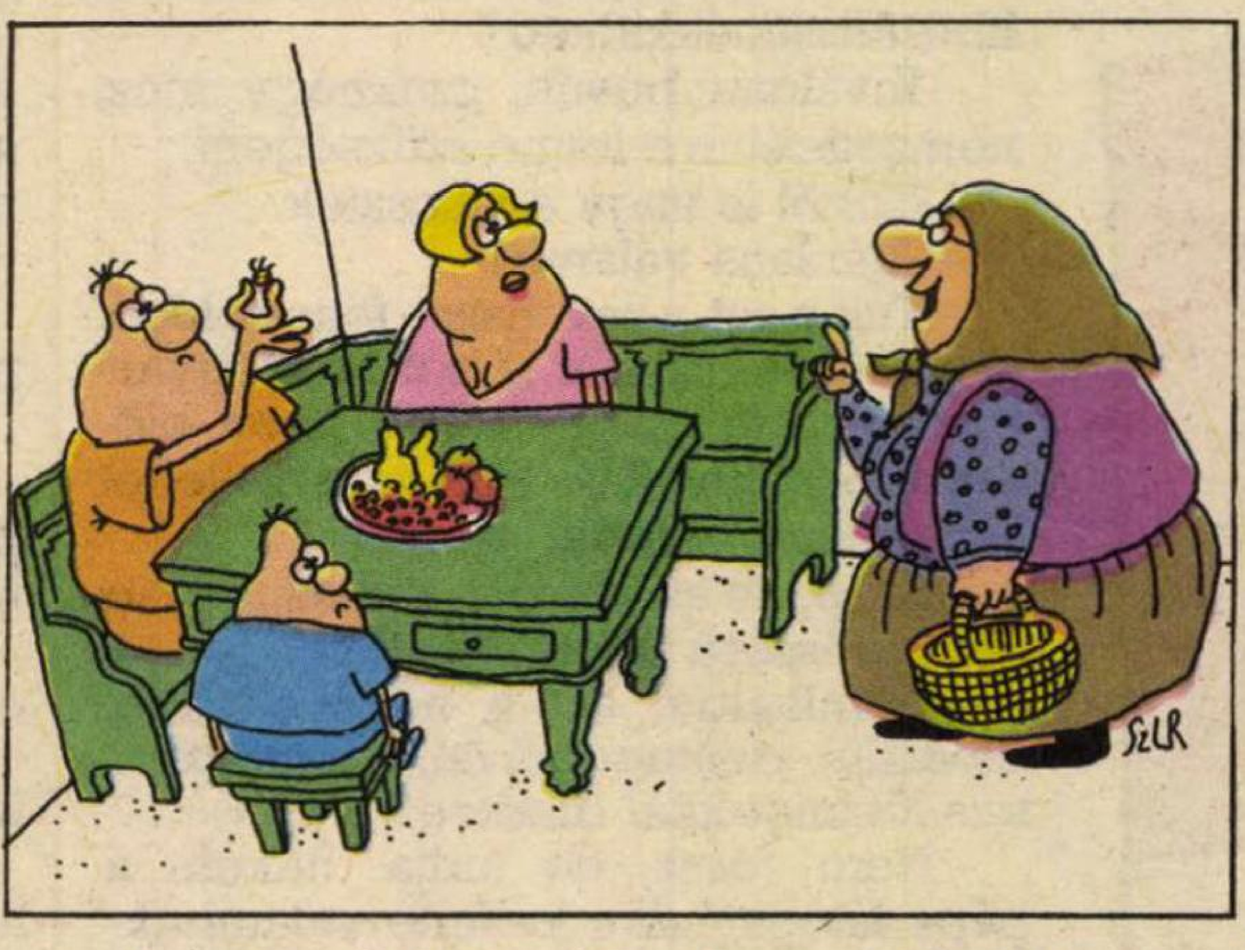

– Ja, jóember, ezt az utazási irodában kellett volna meggondolnia!... Ha akkor nem sóherkedik, és még plusz ráfizet egy kicsit, akkor most nem lenne kötelező a lovastúra!

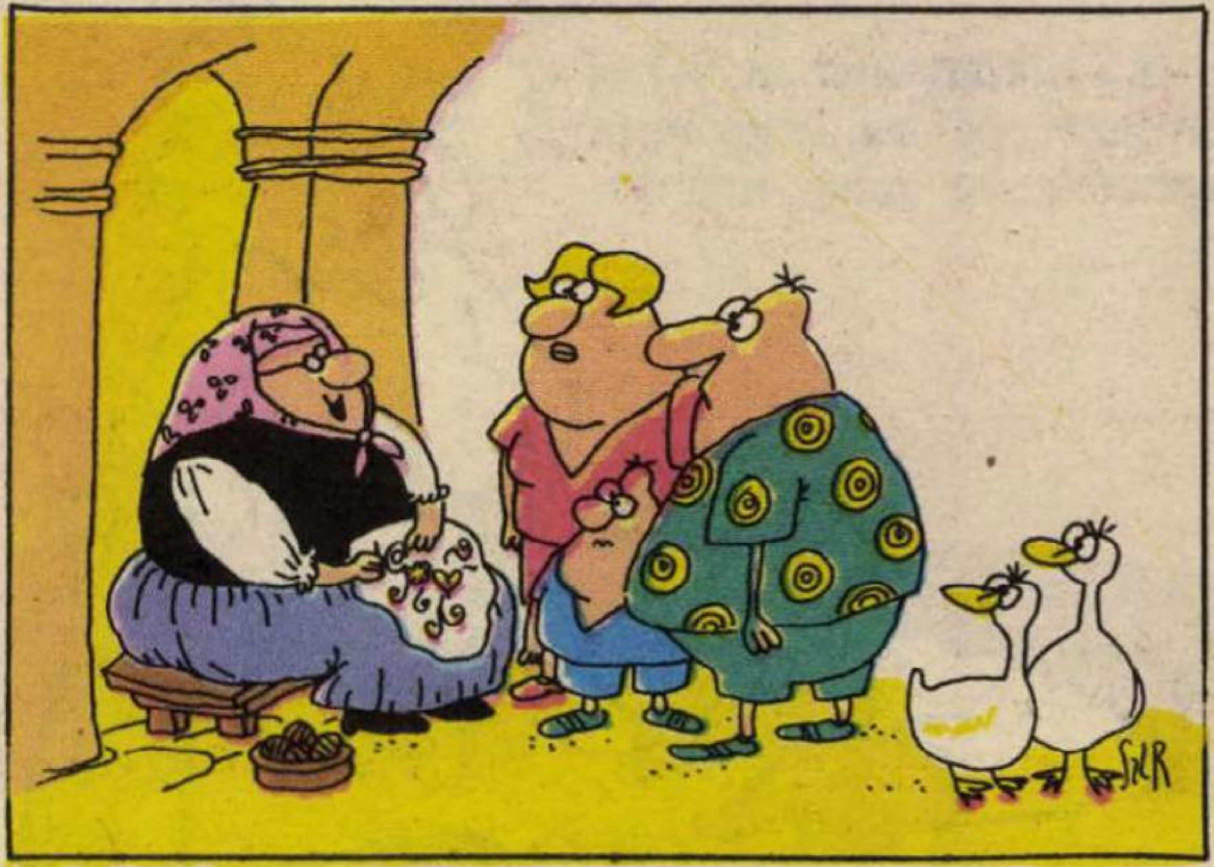

– Asszony! Írd csak a számlához: falusi romantika – plusz kétszáz forint!

– Fogyasszák bátran! Itt még a poloska is garantáltan vegyszermentes!

– Hát, lelkem, hímzek én ködmönyt, pruszlikot, abroszt, de úrihímzést, ugyi, tetoválok is a szkínhöd legényeknek...

Szigorúan bizalmas!

A BÚZA HASZNOSÍTÁSA

(A Gabonafelhasználási Kutatóintézet tájékoztatója)

Tisztelt Miniszter Úr! Kedves Sógor!

Megbízásodnak megfelelően intézetünk 139 főosztálya mind a 236 kísérleti kutatóbázison teljes intenzitással dolgozik a búzahasznosítás lehetőségeinek kidolgozásán. A jelen tanulmányban leírtak még csupán részeredmények, ám nagyon biztatóak. A korrekt és naprakész információáramlás érdekében bátorkodom eléd terjeszteni az alábbiakat

A BÚZA FELHASZNÁLÁSÁNAK LEHETŐSÉGEI

1 *A búza, mint barnaszén.*

Ezt nem is részletezem, hiszen ezeket az eredményeket a sajtóban már közzétettük. A lényeg, hogy a búza tökéletes tüzelőanyag. Nem is értem, miért nem jutott ez előbb az eszünkbe! (Magunk között szólva, kedves sógor, a többiek orra alá dörgölhetnéd, hogy abban a múlt pazarló rendszerben építgettünk mindenféle olajvezetékeket, amelyekben lassan az olajfaló bacilusok is éhen döglenek. Vízerőművekre feccöltünk el milliárdokat, amikor itt volt ez az áldott, hősök vére áztatta, jó anyaföld, mely készséggel megtermi nekünk a fűtőanyagot.

2 *A búza, mint benzin.*

Szerénytelenség nélkül állíthatom, hogy e felfedezésünk is szenzációs! Vége az örökös benzinár-ingadozásoknak! Többé nem vagyunk kiszolgáltatva jelentéktelen országocskák háborús hadakozásainak. Technikai részletekkel nem akarlak untatni, így röviden annyit, hogy a búzát finomra őröljük, majd kellően porítva befújjuk a motortérbe, ahol elég (!) egy kis szikra, és máris indulhat az autó. (Tankolni természetesen a malmokhoz járnánk.)

3 *A búza, mint tégla.*

Manapság mit érez az ember, ha nekimegy a falnak? Keménységet, hidegséget, konok elutasítást. Ezekben a rideg falú mai lakásokban nem csoda, hogy az emberek komorak, idegesek, ingerlékenyek, állandóan rossz a közérzetük. Ám mostantól másképp lesz! A búza-homok-víz keverékkel valódi környezetbarát, tájba simuló lakásokat építhetünk. Igaz, hogy a kutatások jelen állása szerint emeleteket még nem húzhatunk, de sokkal természetközelibb, földközelebbi lesz az ember egy ilyen biolakásban.

4 *A búza, mint beton.*

Intézetünk kutatási eredményeivel forradalmasítjuk az utak, járdák burkolatát is. Nem lesz többé szürke, kemény, balesetveszélyes útfelület! Az utakat búzával borítjuk. A ruganyos, lágyan süppedő felületek a tavaszi esők nyomán mint zöld szalagok hálózzák majd be kicsiny hazánkat.

5 *A búza, mint ragasztóanyag.*

Nem akarom elkiabálni, de valószínűleg korszakalkotó felfedezést könyvelhet el irányításom alatt szerény, kis kutatóintézetünk. Megtaláltuk a légmentesen záró boríték ragasztóanyagát! Ugye, mondanom se kell, hogy ezt is a csodálatos búzából nyerjük. A találmány, mint a valóban nagy felfedezések, döbbenetesen egyszerű. A búzát megőröljük, elkeverjük – és máris kész a tökéletes minőségű ragasztóanyag! Szinte hihetetlen, de igaz! Az egészségre ártalmatlan, de nem alkalmas a szipuzásra. Környezetbarát! (Ráadásul tapétaragasztáshoz is kiváló!)

Tisztelt Miniszter Úr! Kedves Sógor! Hála Istennek, a bőség zavarával küzdök, amikor megpróbálom neked röviden összefoglalni néhány, még korai stádiumban lévő, hasonlóan szép sikerrel kecsegtető kísérleti részeredményünket.

– A lassan teljesen kiszáradó Velencei-tó medrét búzával töltenénk fel. Miért ne fürödhetnénk búzában, víz helyett? Így kisebb lenne a balesetveszély, kevesebb a párolgási veszteség, nem is szólva az idegenforgalmi kuriózumról. Egyik bázisunkon most folyik annak a halnak a nemesítése, amely ebben a tóban élne. A kísérleti állatnak uszony helyett lábai nőttek, farokúszója kissé elvékonyult, a fej elülső része határozottan megnyúlt, és a legutóbbi jelentés szerint a hal teljesen szokatlan módon időnként cincogó hangot hallat.

– Rövidesen megkezdjük a búzával töltött matracok, párnák, paplanok gyártását és forgalmazását. Közismert, hogy rengeteg ember allergiás a lószőrre, a tollra, a műrostokra. Az ő problémájukat egycsapásra megoldaná az abszolút allergiamentes biobúza ágynemű!

Biztató eredményeink mellett nem hallgatom el, jócskán akadnak kudarcaink is. Néhány régi vágású, megújulni képtelen kolléga téveszméje súlyosan veszélyezteti intézetünk jó hírét. Ők csökönyösen hangoztatják, hogy a búza optimális felhasználása csakis táplálék formájában képzelhető el.

Kérlek, kedves sógor, gondoskodj arról, hogy ezen sarlatánok ne árthassanak közös ügyünknek.

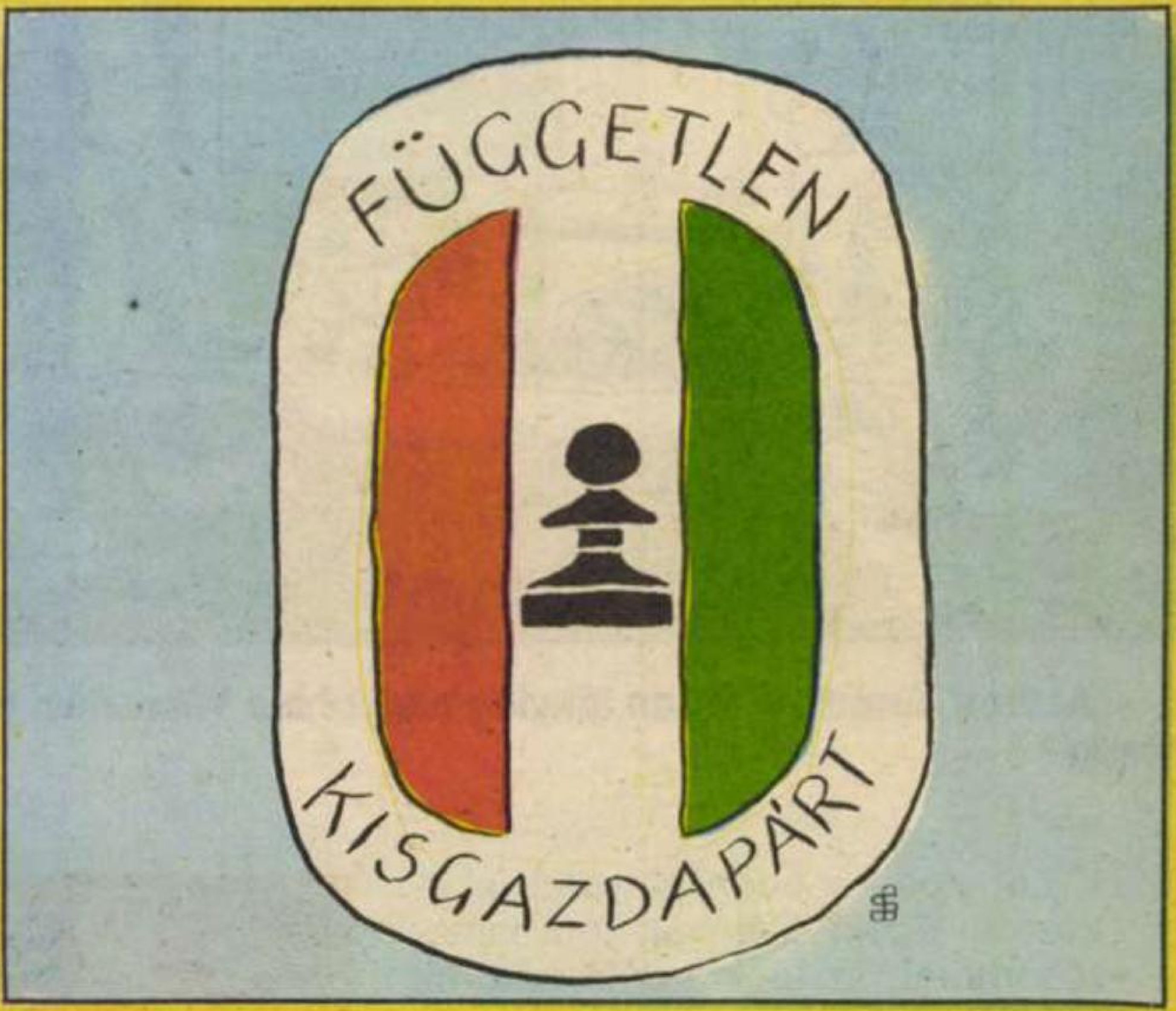
Rózsit és a gyerekeket csókoltatom, a hét végén várunk benneteket, addig is maradok:

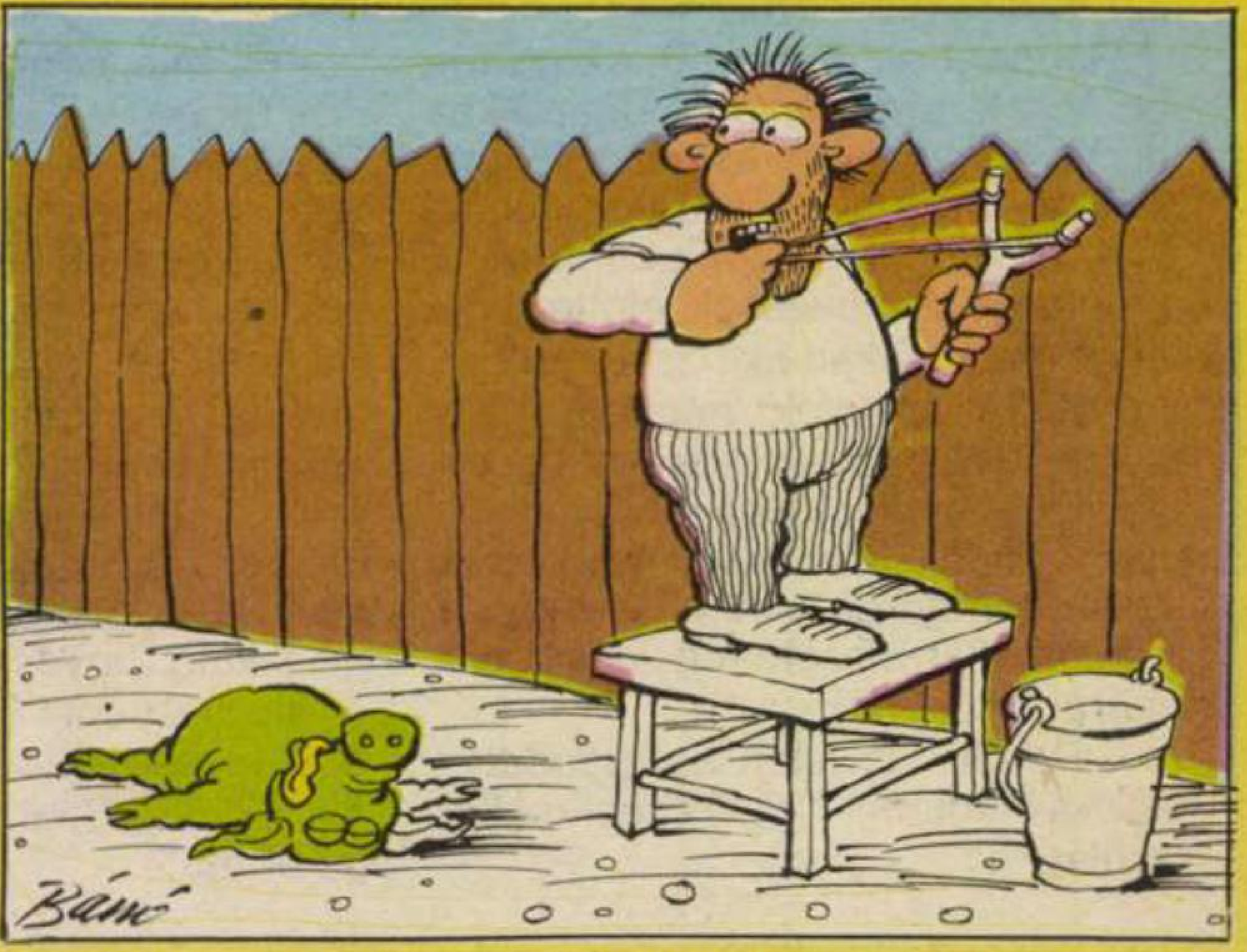
ZERGEHÁTI ZEBULON
a Gabonafelhasználási Kutatóintézet
vezérigazgatója

(lejegyezte: Bali Nóra)

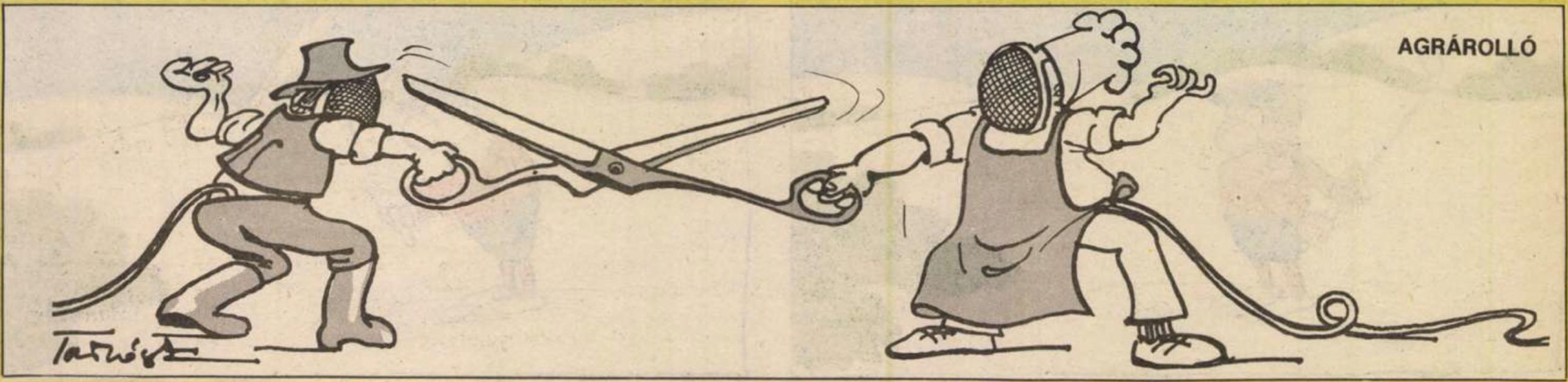

TERMÉSZETI KATASZTRÓFA
– Jön a búza...!

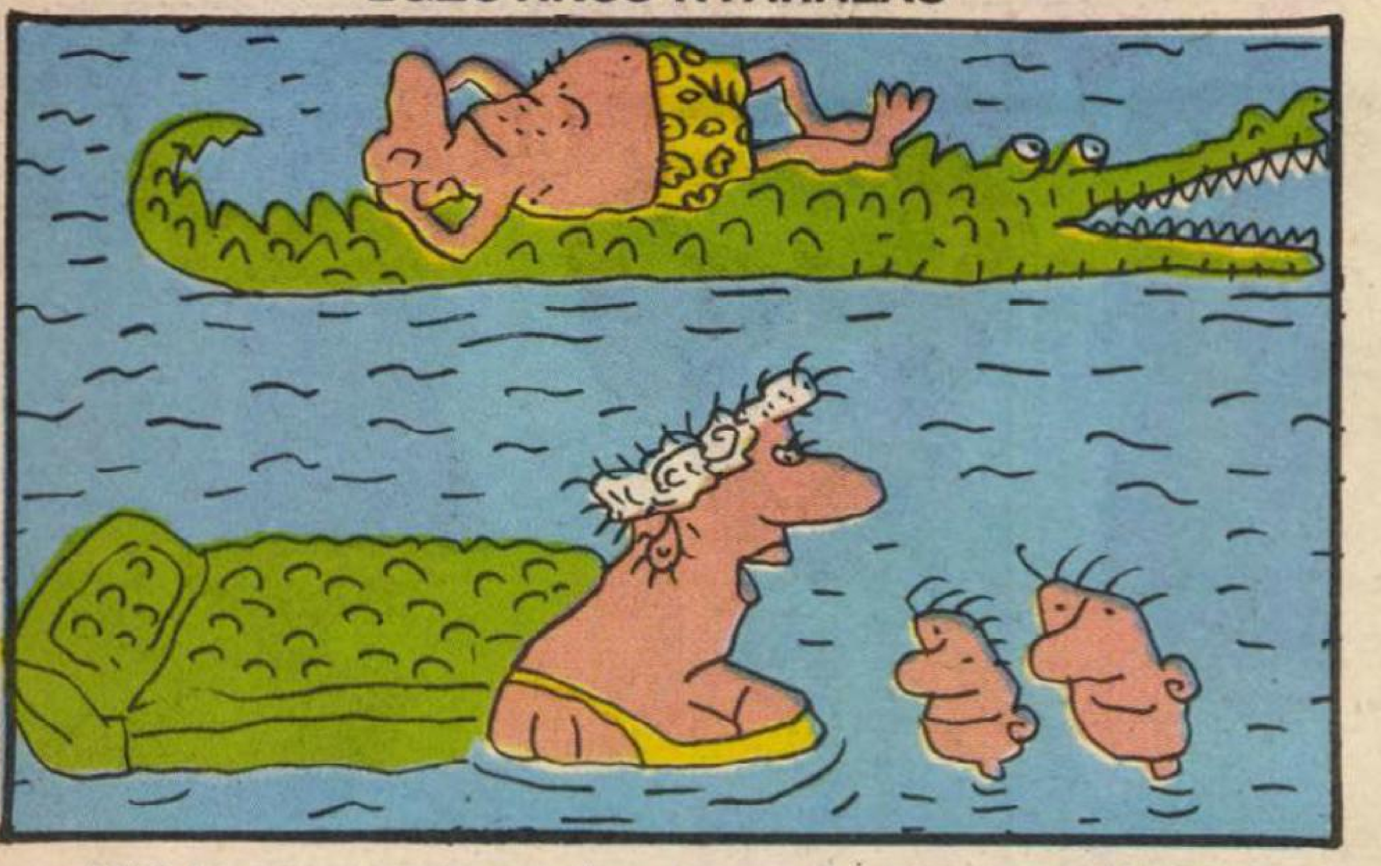

– Siess már a jégkockákkal, Mari, nehogy a szomszéd malaca megússza a jégverést!

AGRÁROLLÓ

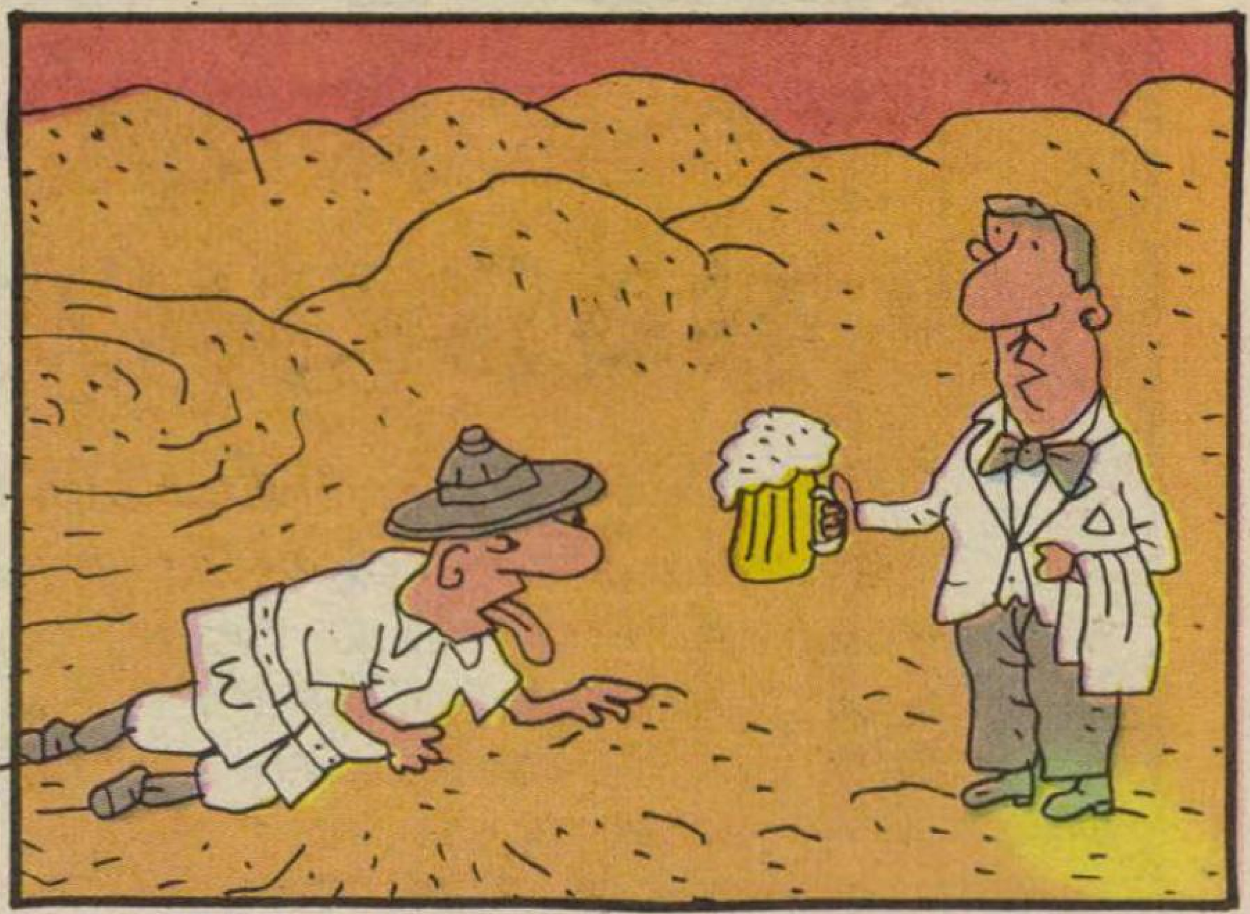
EGZOTIKUS NYARALÁS

– Hát ha ez a mi gumimatracunk, akkor apátok most min napozik?

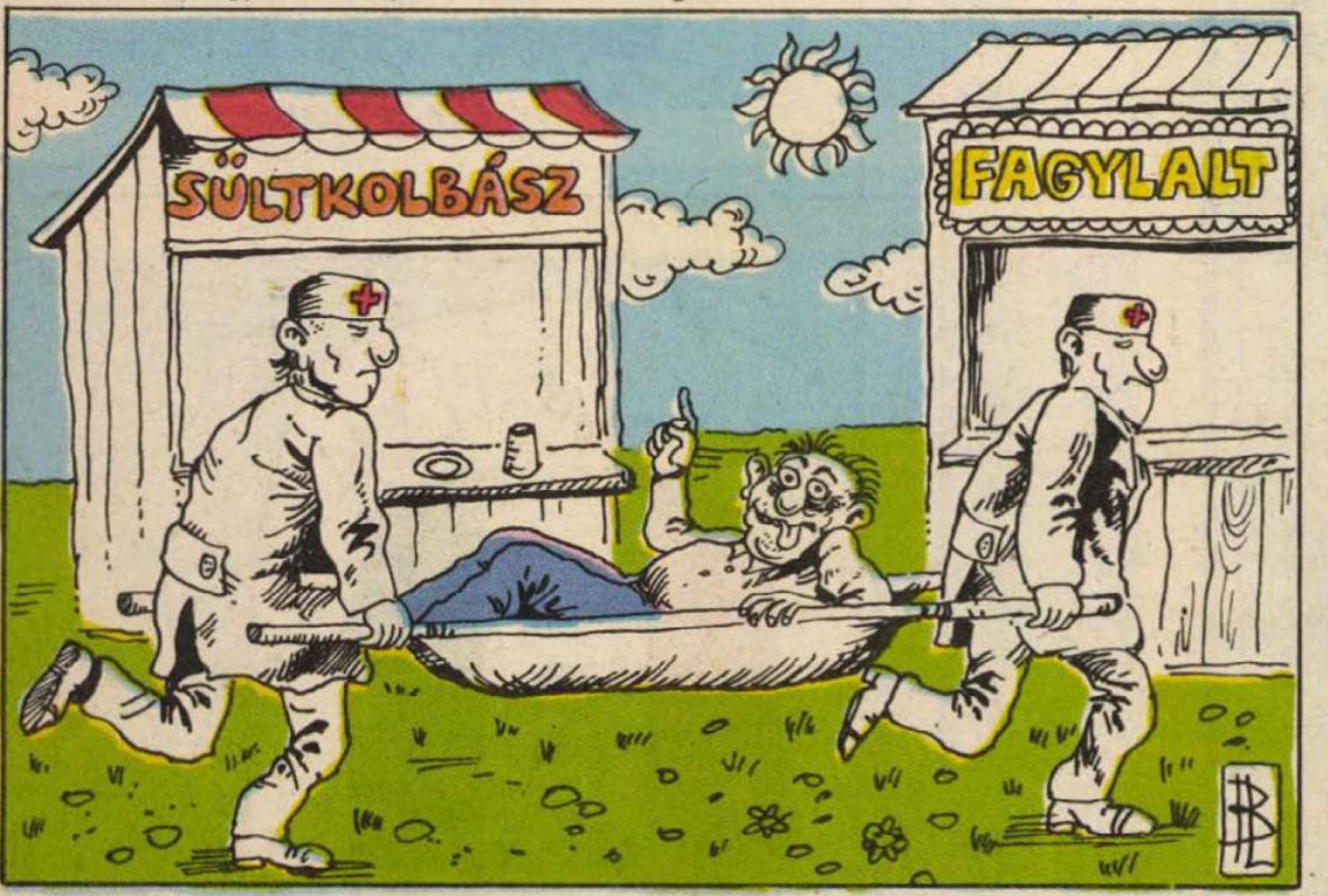
Svájc és Mexikó vonzza a legtöbb turistát

A BALATON-PART PEDIG A LEGTÖBB ADÓELLENŐRT

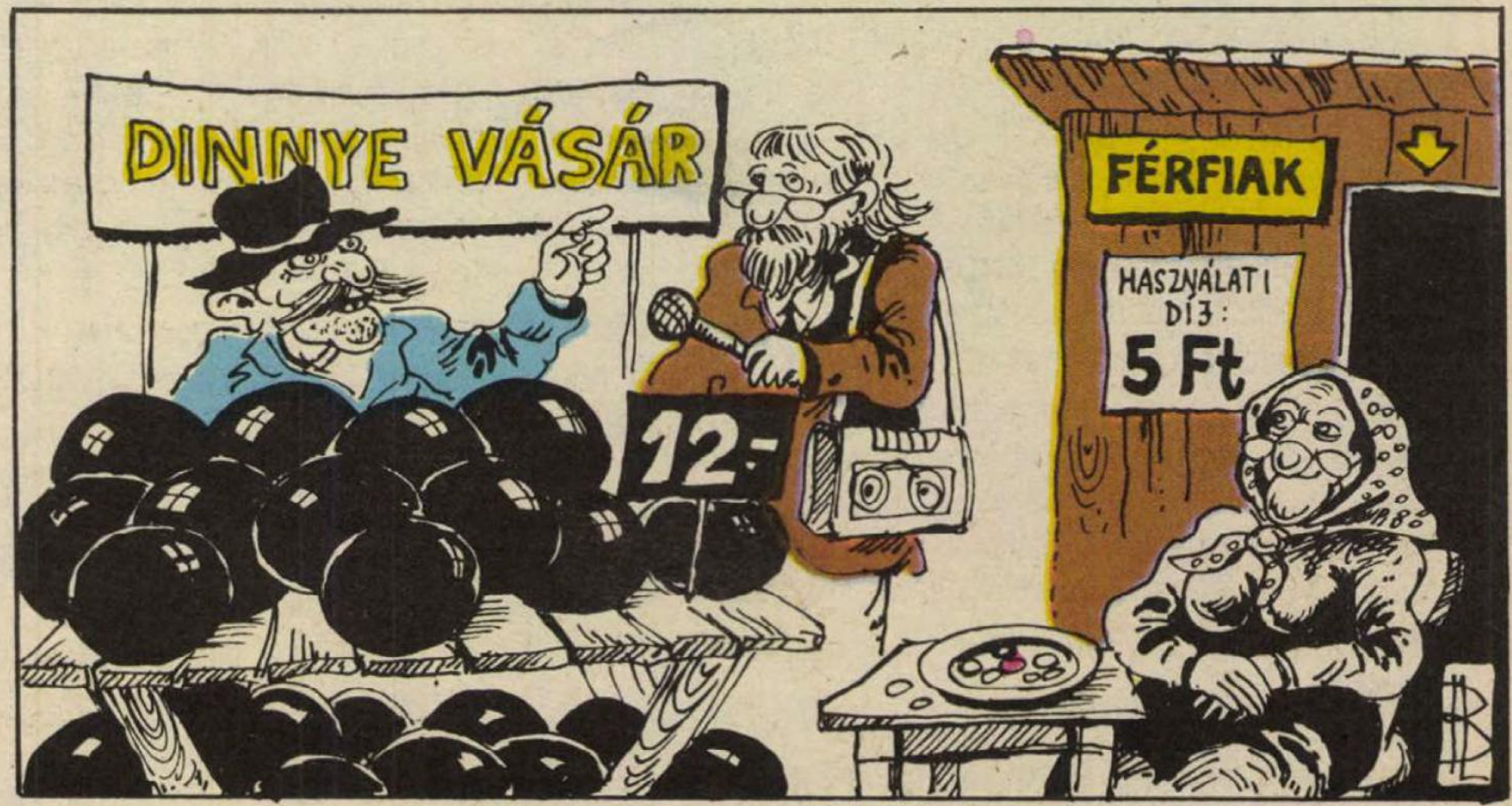
– Már a vendéglátóipar sem aranybánya, uram, meg kell küzdeni a vendégekért...

Fertőzött fagylalt helyett kolbászmérgezés

– Azért a demokráciában tényleg nagyobb a választási lehetőség

LŐRINC NAP UTÁN

– Megpróbáltuk különválasztani a két dolgot...

EGYKE ÉS AZ IDEGENEK

Legutóbb a budai Várban találkoztam Egyke Bélával, régi ismerősömmel, az utolsó polihisztorok egyikével. Most éppen képeslapokat árult. Velencéről.

Roppant elegáns volt, sárga inget viselt, apró, fekete bogarakkal díszítve, nyakában asztalka lógott, rajta a képeslapok. Nagyon dühös volt, amikor megszólítottam. Mint megtudtam, kevéssel előtte egy angol úr hosszan fixírozta a Sóhajok Hídját ábrázoló munkát, majd anélkül, hogy megvette volna, távozott. Béla ugyan utánahajított néhány követ, amelyeket mindig a zsebében hordott, de nem sikerült eltalálnia és most már kavicsa sem maradt.

– Felvitte az isten a dolgodat – kedveskedtem. – Képeslapokat árulsz.

– Igen.

– És miért éppen Velencéről?

– Tudod – kezdte magyarázni Egyke –, olvastam egy statisztikát, hogy a képeslapvásárlás tekintetében a velencei lapok százszor előkelőbb helyet foglalnak el, mint a Budapestet ábrázolók. De el ne mondd senkinek! Látod ott azt a három embert? Ők pesti képeket árulnak és nem tudják, amit én. Elhatároztam, hogy biztosra megyek, csak a legjobbat fogom árulni. Tudod, ügyeskedni kell.

– Ügyeskedsz?

– Ügyeskedem.

– Bélám! Szenzációs. Sokat adtál el ma?

Egyke elkomorult.

– Nem. Ma még nem sokat.

– Tegnap?

– Tegnap sem.

Gondolkodott.

– Három napja eladtam egyet, de visszahozták. Egy német volt. Nem szeretem a külföldieket.

A közelben megállt egy nyugati turistabusz és a leszállók közül egy nő Egykéhez lépett.

– Mi van, Mária? Hát eljöttél? – vetette oda Egyke.

A nő a lapok közül kivett egyet.

– Kell? – kérdezte Béla. – Menynyit adsz érte?

– Ich verstehe nicht – felelt a nő.

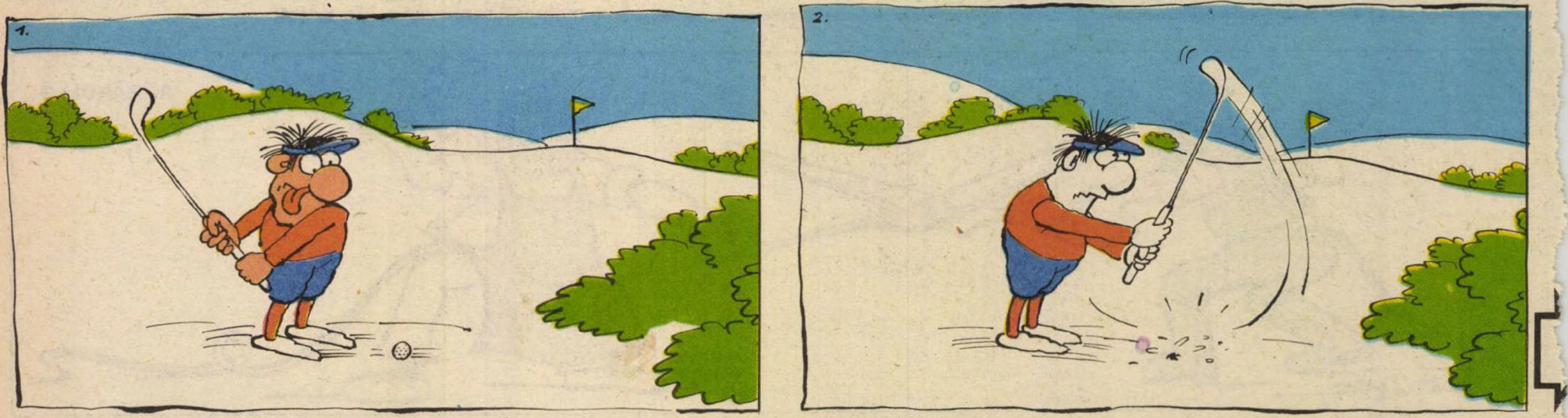
– Az kevés – intett Egyke. – Húszast adjál! Georg Dózsa. Kéket. Blau.

A hölgy továbbment. Egyke káromkodott egy percig, majd hozzám fordult.

– Nehéz elviselni a külföldieket. Csak az ilyen szenvtelen természetű ember végezheti ezt a munkát, mint én vagyok. Tudod, néha fel tudnék robbanni. De ilyenkor is sikerül nyugalmat erőltetni az arcomra.

Dolgom volt, mennem kellett. Elbúcsúztam Bélától. Elindultam a Várból lefelé vivő sétányon. Az aljára érve felpillantva még láttam Egykét. Egy dán turistacsoport után rázta öklét, hosszan, fenyegetően, miközben nyugalmat erőltetett az arcára.

ZSILA ÁKOS

VIHARFELHŐ

...SOROZATOS LÁZÁLOM

Az a fránya Ewing család vacsorához készülődött, amikor csöngettek. Az ajtóban Cattani felügyelő állt, kezében egy hatalmas polippal.

– Önök rendelték a tengeri finomságokat?

Odakint, a kertben Paddy Melon éppen most kötötte ki az ausztrál-expressz lovait. A postakocsiból pöttöm nyögések kíséretében Szupernagyi kászálódott elő.

Az ebédlőben Pumukli sírva fakadt.

– Én tudtam, hogy ez lesz a vége – mondta sejtelmesen Takács néni, és beleharapott egy félig érett Almába.

Michaelis asszony tétován billegett a kerti asztal előtt:

– Teríthetek? – kérdezte, s egy csomag kártyából betlit rakott ki az asztalra. Ekkor óriási robajjal kicsapódott egy ablak.

– Aha! Azaz: uhu! – kurjantotta diadalmasan Dr. Bubó és a Csőrmester vállán landolt. – Micsoda kártyabarlang! Hol vannak az áldozatok?

Etus gyorsan összetörte a legújabb kerámiáit, majd vendégeit felkísérte az emeletre. Hatalmas pókhálók lógtak a falakról.

– ? – kérdezte Florian Máriától, és mindennek tűntek, csak Boldog Családnak nem.

– A hálószoba, drágám – suttogta az asszony, majd felsikitott. Az ágy alól Mágenheim doktor ugrott elő, Kvak kapitány kezébe nyomott egy lázmérőt, majd lázas sietséggel távozott.

Feri végzett a fürdetéssel, így amikor Ursula véletlenül leszakította a lépcsőfeljárót, azonnal tudott segíteni. Kriszta nővérnek már két folytatással korábban megtetszett a csinos nyomdász, s zavarában a végtagok helyett Etus törött vázáit rakta gipszbe. Eközben Brinkmann professzor a konyhában a szakácsnővel szűrte össze a levet.

Meis kisasszony kétségbeesetten kutatott a lépcsőfeljáró romjai alatt elvesztett határidőnaplója után, de hiába, mert Pamela titkos adatokat keresve már eljuttatta azt az Ardinari-bankház igazgatójának.

A vendégszobában, akár egy görög félisten várakozott jelenésére Oli úr, kezében egy csőretöltött hajlakkot szorongatva. Marc és Sophie azonnal megadták magukat.

Hildegard főnővér barátságosan a Tetthelyre tessékelte Derrick felügyelőt, aki mellől ezúttal fájdalmasan hiányzott Harry Klein. Őt ugyanis Tom és Jerry már korábban túszulejtették. A hirtelen csendet egy velőtrázó ordítás törte ketté: Sümeghy, az operaénekes skálázott picinyt. Vollmers doki kezében megremegett az ellenséges harci tevékenységek felderítésére használatos kémcső. A Csipet csapat a bárpulton keresett menedéket, de már ott voltak a Nők a pult mögött. Dagobert bácsi diadalmasan emelte fel azt a gyémántot, amelyet Maggie kapott Gábor Gábortól.

Hirtelen lövések hangja rázta meg a levegőt...

Kábán töröltem meg a szememet, és hosszas tapogatózás után hidegre tettem a vekkert. Az ébredéstől kótyagosan pillantottam az órára, és azonnal felébredtem! Villámgyorsan nyúltam a távkapcsoló után, és bevágódtam kedvenc fotelomba.

Naná! Most kezd el bőgni Isaura a kettesen!

SHOWDER DUÓ

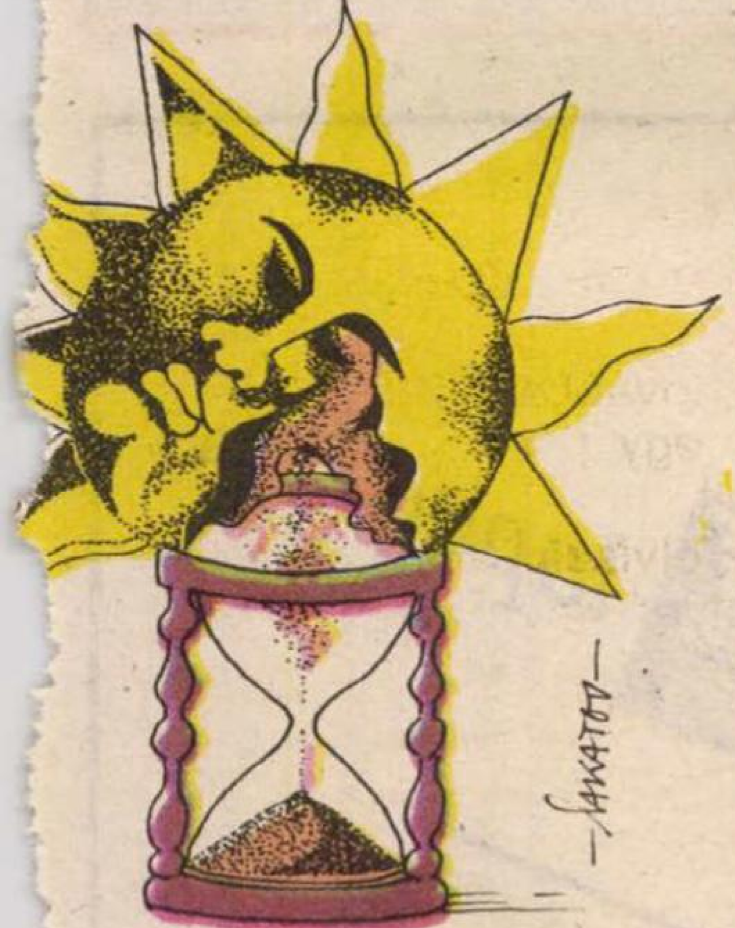
ÁRHULLÁM VONULT LE A DUNÁN

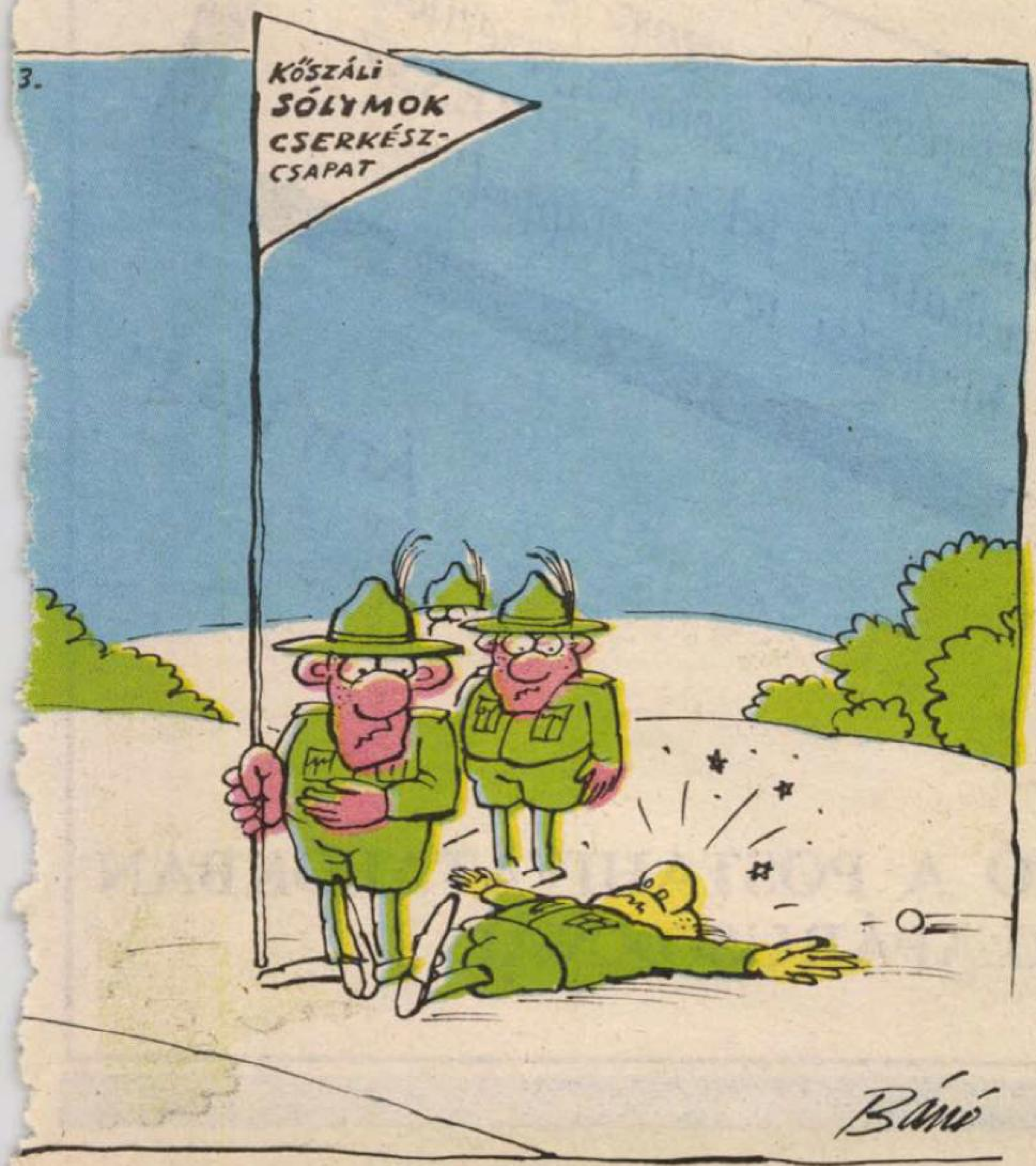
NEM CSAK OTT...

INDULÁS NYARALÁSRA

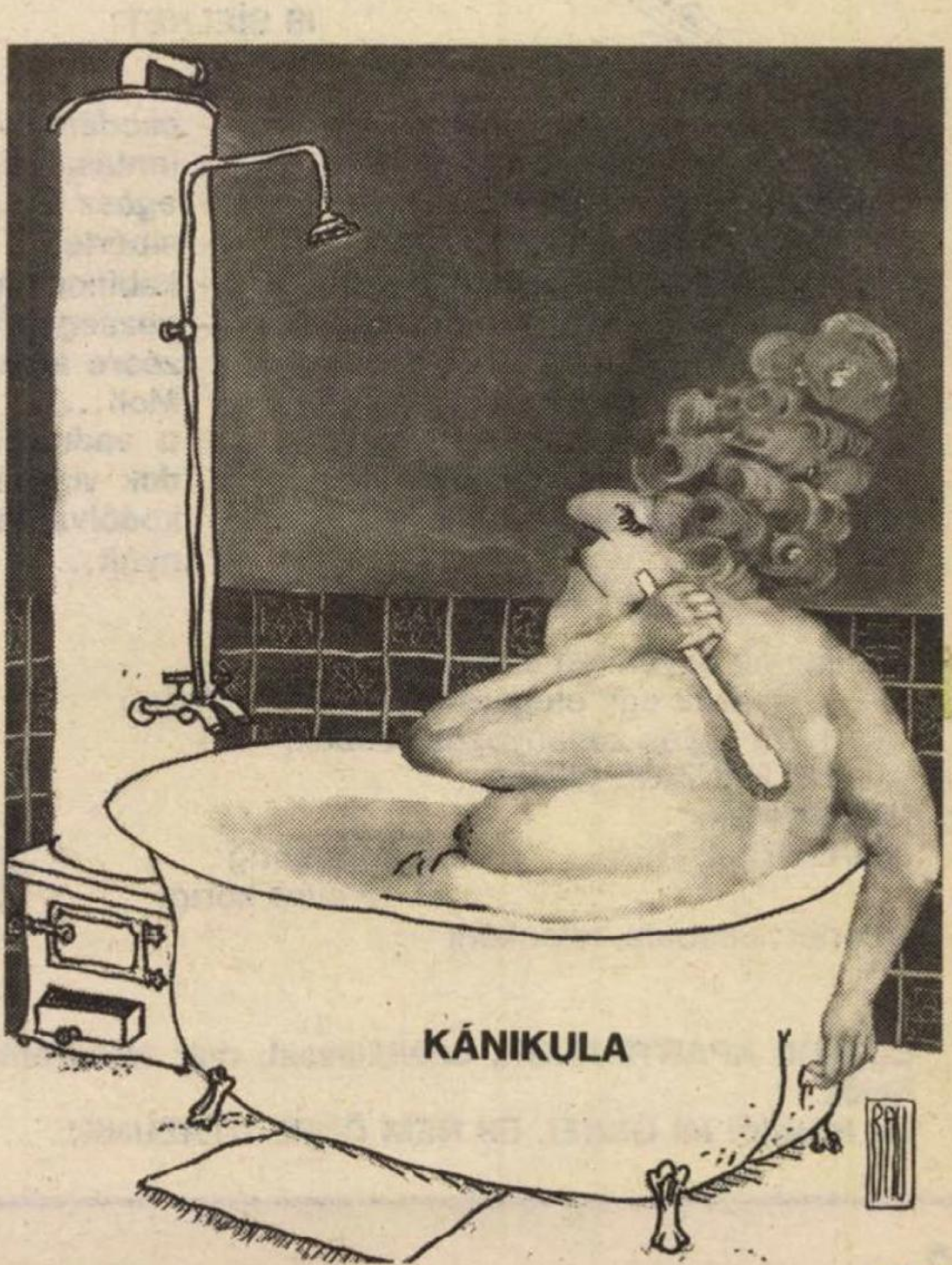
NYÁRVÉG

SIKERES NYÁRI VÁLLALKOZÁS

KÁNIKULA

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: Jackson–Livingstone: A tűzhegy varázslója, A skorpiók mocsara, Livingstone: Halállabirintus, a Mesterdetektív c. lap 1991. évi számait, a Ludas Magazint bekötve (a megjelenéstől 1991-ig).

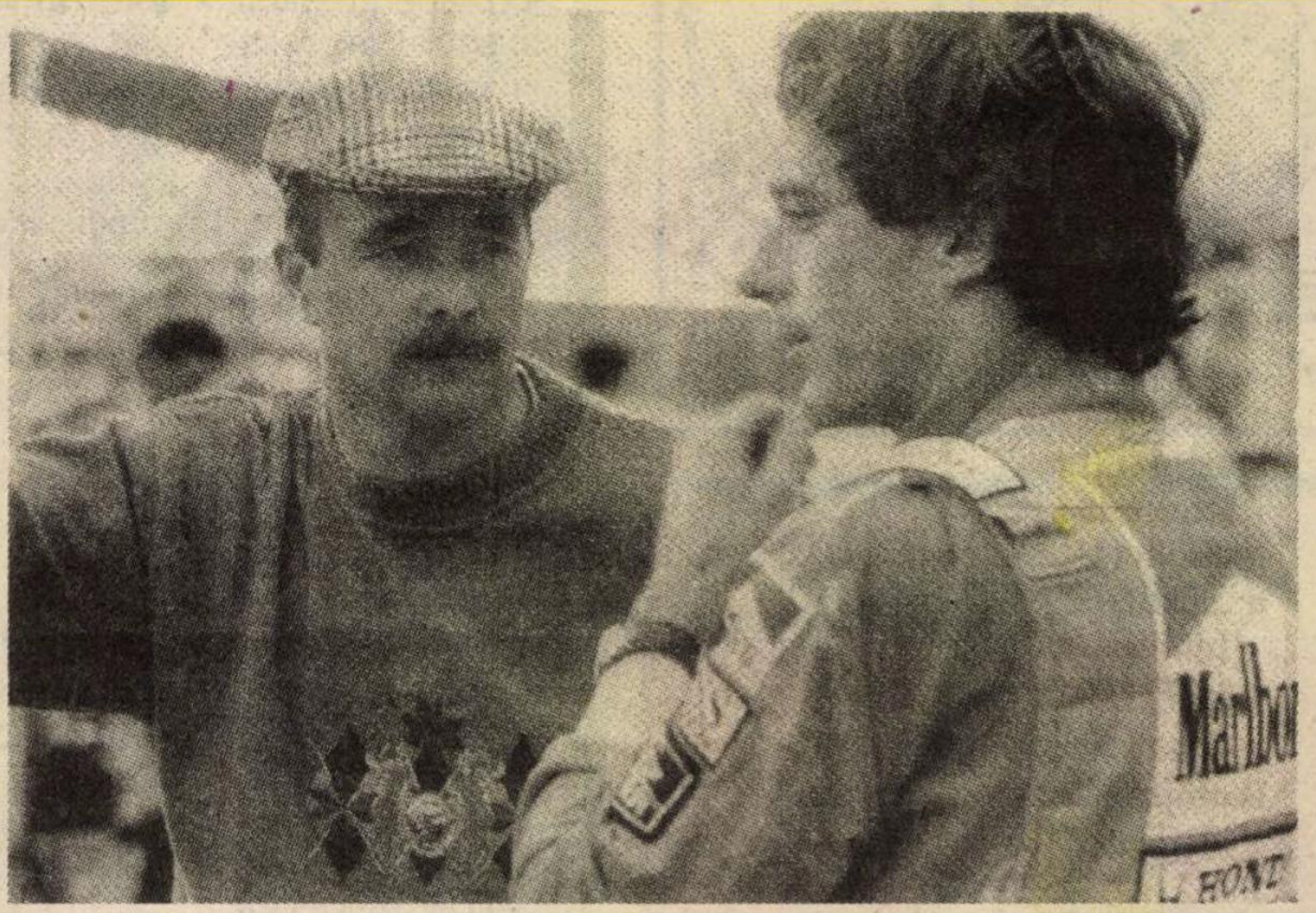
Kínálnak: 1 db rexasztalt, 1 db tévészekrényt (70x70), 1 db 125-ös gépi satut, Suprafon lemezjátszót, 1 db 12 szárnyú ablakot (190x210), Lawrence L. László könyveit: Az elátkozott hajó, A suttogó árnyak öble, A gyűlölet fája, A gonosz fekete hercegnő, A keselyűk gyászzenéje, A sámán átka, Rókacsapda.

Cserélnek: Szétszedhető vitorláshajót videóra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha lehet telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

● Két főszereplő a Francia Nagydíjról, még rajt előtt a depóban: balról Nigel Mansell, a győztes, balról a harmadik Ayrton Senna.

Világos, nem?
(A Petőfi Népéből ollózta Aradi Attila)

AZ IRÁNI OLIMPIAI BIZOTTSÁG atléta edzőnőket szeretne szerződtetni az ugró- és rövidtávfutó-válogatott mellé. A megfelelő szakmai

Magyar atlétaedzőket szeretne szerződtetni az Iráni Olimpiai Bizottság az ugró- és rövidtávfutó-válogatottak mellé.

Azonkívül atlétaedző fiúkat, atlétaedző lányokat és atlétaedző gyerekeket is várnak...
(A Magyar Hírlapban és a Magyar Nemzetben találta Fekete László, Budapest)

KÖZÉPKORÚ káros szenvedélytől mentes, június elsejétől komfortos csendes helyen kevés lépcső. Irányár megjelöléssel albérleti szobát keres. „Kevés lépcső 03080" jeligére a Sajtóházba.

A hirdetésbe hetet-havat sűrítettek. Talán így olcsóbb?
(A Dél-Magyarországból ollózta Lakatos Nóra, Szeged)

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztő:
ANTAL FERENC

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Puszta Péter (Puszta)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

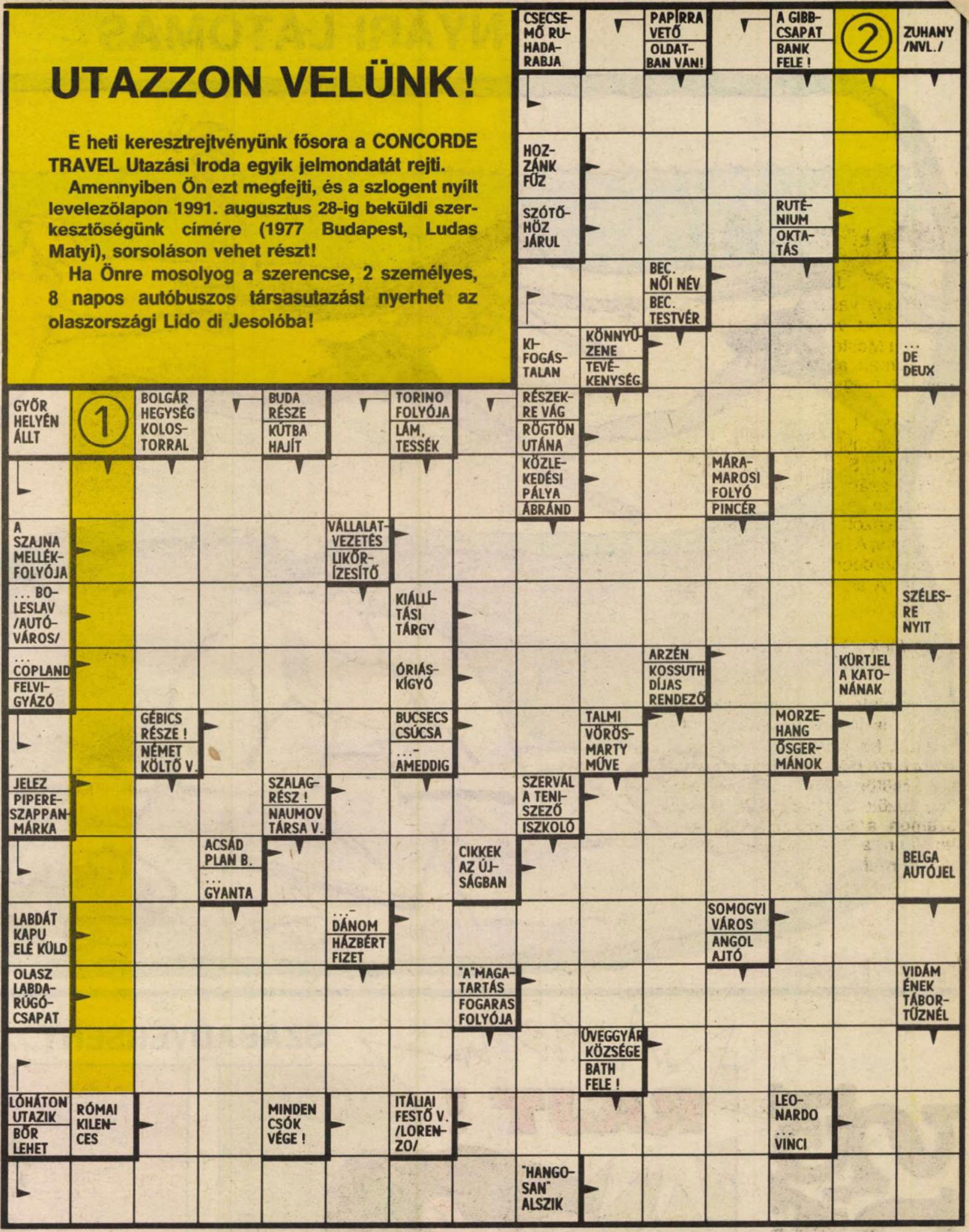
Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162
Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.
Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
91.2308/34-66-22
rotaciós ofszeteljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

UTAZZON VELÜNK!

E heti keresztrejtvényünk fősora a CONCORDE TRAVEL Utazási Iroda egyik jelmondatát rejti.
Amennyiben Ön ezt megfejti, és a szlogent nyílt levelezőlapon 1991. augusztus 28-ig beküldi szerkesztőségünk címére (1977 Budapest, Ludas Matyi), sorsoláson vehet részt!
Ha Önre mosolyog a szerencse, 2 személyes, 8 napos autóbuszos társasutazást nyerhet az olaszországi Lido di Jesolóba!

FORTUNA MOSOLYA

A CONCORDE TRAVEL Utazási Iroda és a Ludas Matyi közös rejtvénypályázatának ötödik fordulójában a szerencse

VARGA LÁSZLÓ-ra
(1106 Budapest, Pilisi u. 14/C.)

mosolygott.

Kedves olvasónk 2 személyes, 8 napos autóbuszos társasutazást nyert az olaszországi Lido di Jesolóba.

Ő már Jesolóban olvashatja a Ludast!

(A keresztrejtvény megfejtendő fősora a következő volt: Családi, csoportos és nászutas kedvezmények.)

FOLYT. KÖV! KACAGVA NYERHET!

NEVESSEN VELÜNK JESOLÓBAN IS!

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem Önöknél a Ludas Matyi c. hetilapot ...... példányban .... előfizetési időszakra.

....
Megrendelő neve

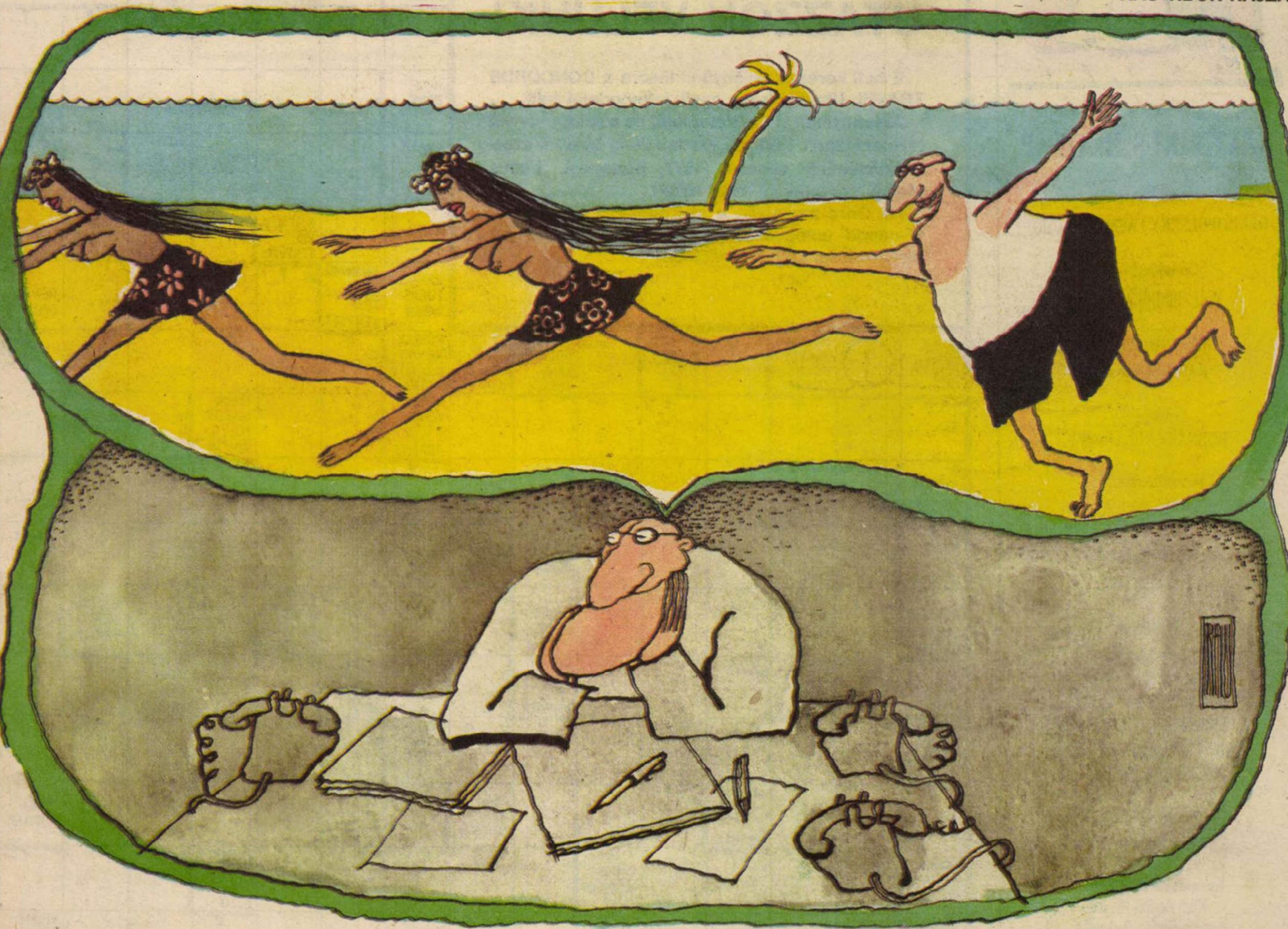
....
Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.
Előfizetési díj negyedévre: **246 Ft,** fél évre: **492 Ft,** egy évre: **984 Ft.**

HUMORBAN A MATYI A LUDAS!

NYÁRI LÁTOMÁS

RAU TIBOR RAJZA

ORPHEUS AZ ALVILÁGI

NEMES ZOLTÁN RAJZA

SZABADVERSENY

